4-6-76

Akbaba

— İstifalar Erbakan'ı güç durumda bıraktı —

Sizin için de bir Beymen var.

Her zevke, her ölçüye göre
bir Beymen vardır.
Beymen'de renkler ve çeşitler
saymakla bitmez.
Beymen'leri bir görün.
Dilediğinizi seçin.
Üstünüzde deneyin.
Ve gardrobunuzu
Beymen'le yenileyin.

"Seçkinlerin giyimi"

Manajans 2686—96

Akbaba

Kurucusu : Yusuf Ziya ORTAÇ

Yıl : 54 — Cilt : 31 — Sayı : 46 * Haftalık Siyasî Mizah Gazetesi * 10 Kasım 1976 — Fiatı 250 Kuruş

Seçim hevesi

MSP'li Çalışma Bakanı Bay Ahmet Tevfik Paksu istifa etti.

«Ahmet Tevfik Paksu kardeşimizin istifası kabul edilmemiştir. Kendisi istirahat etmektedir.»

Paksu, istifasının kabul edilmemesinin söz konusu olmadığını bildirdi.

«Paksu kardeşimiz Çalışma Bakanıdır.»

Paksu, MSP Genel İdare Kurulu toplantısına katılmadı.

«Paksu kardeşimiz Genel İdare Kurulu üyesidir. İstirahatine devam etmektedir.»

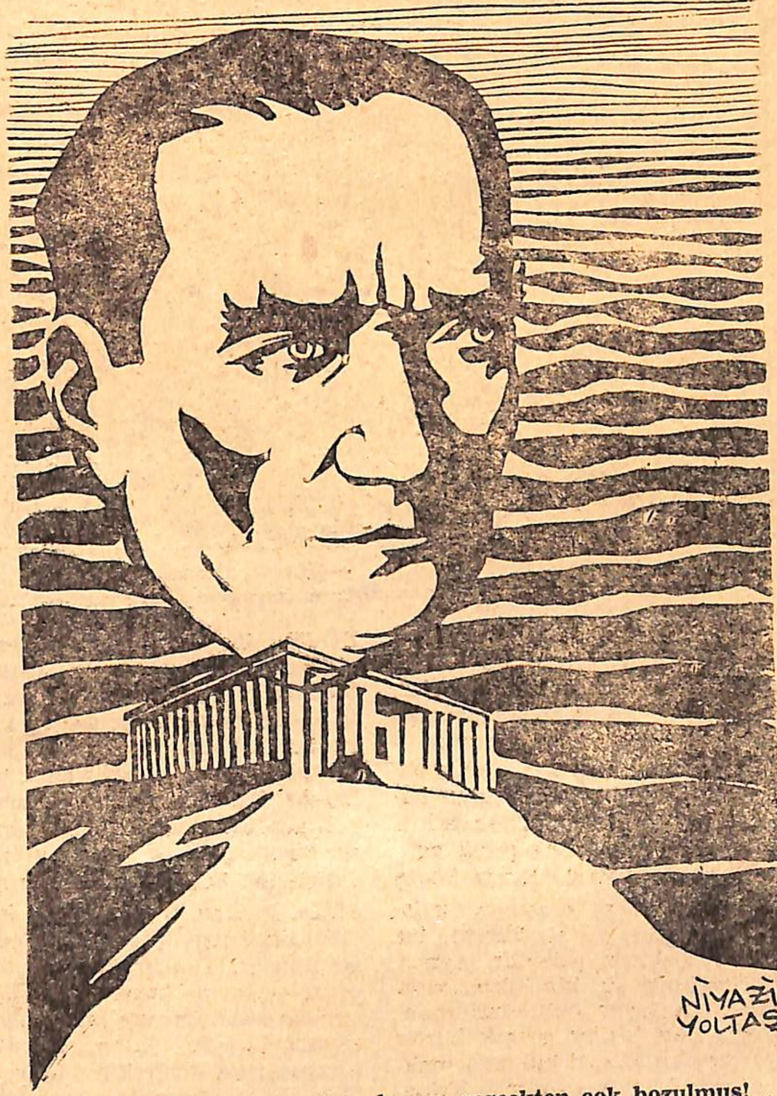
Paksu, istifasını geri almadığını söyledi.

«Bu konuda doktorlar karar verecektir.»

Konu gerçekten doktorların karar vereceği bir olay biçimine bürünüyor yavaş yavaş. Ruh doktorlarının. Ne oluyoruz bre? Anladık, politikada kesinlik oldukça güç rastlanan bir özelliktir ama, belirsizliğini böylesi de görülmemiştir. Bir yanda «İstifa ettim!» diye bar bar bağıran bir Çalışma Bakanı, öbür yanda «Doktorlar karar versin,» diyen bir Başbakan yardımcısı. Üstelik yakınlarının söylediğine göre, Paksu'nun sağlığı oldukça yerindeymiş. Bay Erbakan'ın kendisinin ateşi yükselmiş olmasın?

Önceki yazılarımızda değindiğimiz AP - MSP hesaplaşması, beklediğimizden çabuk başladı. Ve ilk raundu, bıyık altından gülümseyen Bay Demirel kazanmışa benzer. Gerçi Paksu MSP'den istifa etmedi ama, MSP'den istifa eden hiç değilse bir başka milletvekili var şimdiden. Bunu başkalarının izlemesi bekleniyor. Üstelik bir de partiden ayrılmayıp mücadeleyi parti içinde sürdüren oldukça büyük muhalif grup bulunuyor. MSP, oynayabileceği gizli kozlar bir yana bırakılırsa, dağılma yolunda görünüyor. Koalisyonun öteki ortakları ve DP ise zaten havlu atmak üzereler.

Politika semalarımızın yıldızı olarak, hiç duraksamadan Bay Süleyman Demirel'i gösteririz. Ama son günlerde, «Millî Selâmet Partimiz»in geçirdiği bunalımlara karşın becerikliliğini pek yitirmeyen Bay Erbakan da bizden puan toplamaya başladı. Küçük parmağını havaya kaldırarak mikrofonu kibarca tutuşu, kıyasıya bir seçim yatırımına girişmişken bile «Partiler seçim hevesine değil, hizmet hevesine kapılmalıdırlar,» deyişi ve Demirel'inkine

— Ben gideliberi, Ankara'nın havası gerçekten çok bozulmuş!...

Hizmet hevesi

yaklaşan vurdumduymazlığıyla pek öyle yabana atılamayacağını kanıtlamış bulunuyor.

Bay Süleyman Demirel, önünde seçimlere dek uzanan sürenin kendisi ve partisi için yokuş aşağı bir gidiş olacağını, özellikle ekonomik konularda uyguladığı kısa süreli çözümlerin birer balon gibi sönmeye başladığını ve hesapsızlıkların doğurduğu sorunların tek tek su yüzüne çıkacağını biliyor. Bu yüzden Genel Seçimlerin bir an önce yapılmasını istiyor.

Bay Necmettin Erbakan ise, son demecinde açıkladığı gibi, seçimlerin olağan zamanında yapılmasından yana. Demirel erken seçim uğruna koalisyonu bozmayı göze alamayacağına göre, Erbakan'ın istediği olacak demektir.

Politik bir cilve olarak, Erbakan'ın istediği, aynı zamanda CHP'nin isteğidir. Hükümet kamuoyundan kötü puan toplamaya devam edecek, sonuçta 1977 seçimlerinden güçlü çıkacak parti CHP olacaktır. Bu yalnızca bir gözlem değil, aynı zamanda bir umuttur da. Çünkü ülkemizin en önemli sorunlarının çözümü yolunda olumlu adımlar atılabilmesi, ancak CHP'nin seçimlerden sonra güçlü bir hükümet kurmasıyla gerçekleşebilecektir.

Özetlemek gerekirse, 1976 sonlarında Türkiye'nin genel görünüşü şöyle: Ekonomimiz sağlıksız, paramızın değeri durmadan düşüyor, ve iki partili düzene doğru gidiyoruz.

Ha, bir de hükümette Çalışma Bakanı bulunup bulunmadığını bilemiyoruz.

AKBABA

ENGELLİ!...

SEKİZ DERSTE TEMEL ATMA ÖĞRETİMİ

BİR : Önce temel atmanın düşünü görmek gerekir. Ne temeli atacağım ve nereye atacağım? Çok önemli bir konudur bu. Böyle bir düşü görmek için, yatmazdan önce iki şey önerilir, bunları yiyip yatmak, ne temelinin nereye atılacağını bize o gece düşümüzde ayan ve beyan gösterir. Bunlardan birincisi bol sarımsaklı Isparta tarhanasıdır. Bol sarımsaklı Isparta tarhanasını kaşıklayıp ardından, iki tabak gül sulu pelte yendikten sonra, afedersiniz hiç dışarıya çıkılmadan yakılır. İkincisi, bol soğanlı az kıymalı Konya etli ekmeğinden yendikten sonra, üzerine bol biberli bulamaç çorbası içilir. Yine, birinci önerimizde olduğu gibi afedersiniz hiç dışarı çıkılmadan erkenden yatağa girilip, sağ yana yatılır. Yatmazdan önce temel duası iki kez okunur, havaya üflenir, lâmba söndürülür ve yatılır. İşte böyle hareket eden bir kişi o gece düşünde nereye ne temeli atacağını görür.

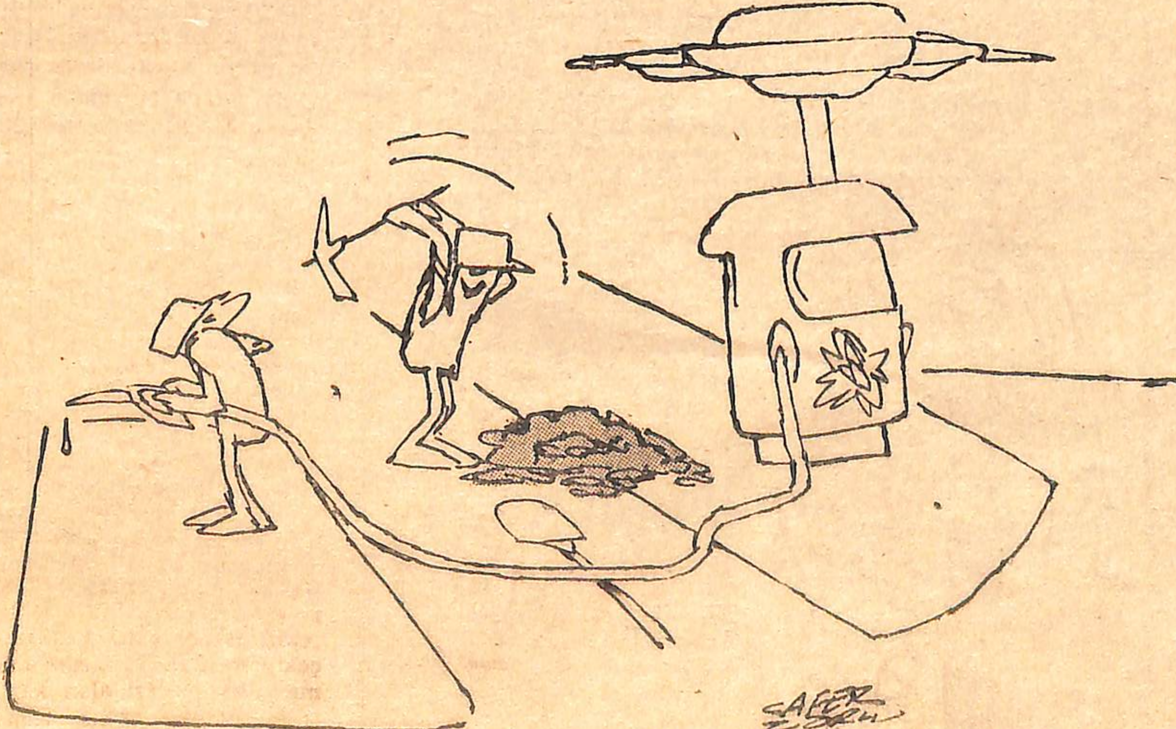
— Hasan almaz.. Kazan alır!...

İKİ : Yer bulunur... Bu yer bulma konusu hiç önemli değildir. İnsan bunun düşünü gördükten sonra yer bulunmuş bulunmamış önemli değildir. Burası herhangibir tarla olabilir, herhangibir vatandaşın bahçesi, avlusu olabilir. Ve hattâ atılmış bir temelin üzeri de olabilir. Temel üstüne temel atmak çok daha hayırlı bir iştir, neden derseniz temel kavileşir. attâ ve hattâ, bir temelin üzerine, ikinci üçüncü ve dahi dördüncü temelleri atmak çok yerinde olur... Şimdi bir bahçe veya bir tarla bulduk değil mi, o zaman düşünülecek birşey kalmadı ki. Hazırız demektir temel atmağa...

ÜÇ : Temel için gerekli olan araç gereçler... Şunlardır, yarım torba çimento, derinliği yarım metre, eni otuz beş santimetre, boyu yirmi beş santimetre olan bir çukur. Şayet temel atacağımız yerde manda ayaklarının, öküz ayalarının, araba tekerleklerinin açtığı böyle bir çukur hazır varsa, işçi tutup eline yüz lira verip kazdırmağa da gerek yoktur. Ama şayet el altında böyle bir çukur yoksa, o zaman bir işçi, bir kazma ve bir kürekle bu işin üstesinden gelebilir. Ayrıca yarım kova su, bir kürek veya bir mala hazır bulundurulmalıdır... Bazı kişiler gerçek kürek yerine ateş küreği bulundurmaktadırlar ki çok ayıptır... Yakışmaz. Kürek olacak.

DÖRT : Bu üç şeyi bulup hazır ettikten sonra, kuru kalabalık bulmak gereklidir. Temel atma işlerinde en zor bulunan şey kuru kalabalıktır. Her zaman kalabalığı bulmak olasıdır ama, bu kalabalığın kurusunu bulmak çok zordur. Onun için bu konu da büyük çaba, o yerin mülki âmirlerine, belediye başkanlarına düşer. Bunlar, o yerin kuru kalabalığının nerede olduğunu çok iyi bilirler. Yapılacak güzel bir organizeyle bu kuru kalabalık temelin atılacağı yere toplantılar. Bunun da yolu yöntemi vardır, kalabalık ne denli kuru kalabalıksa da, bunların bir gün için olsun karınlarını doyurmak, ayaklarını yerden kesmek gerekir. Ayak yerden kesmek çok kolaydır, bir kamyonun içine elli insan, yüz insan koyup temelin atılacağı yere getirebilirsiniz, hiç durumdan şikâyet etmezler, ama uzun denemeler göstermiştir ki, karın doyurma konusunda bu tür vatandaşlardan birçok sızlanmalar gelmiş, bazı zamanlar, daha temel atılmadan alanı terkedip gittikleri, temel atacak kişiyi çok zor duruma düşürdükleri, temel atacak kişinin nutuk atacak insan bulamayınca, oradaki ineklere, atlara nutuk attığı görülmüştür. Bu bakımdan, temel atma yerine gidecek olan insanların her birine, köfte ekmek yedirmek gereklidir. Onar köfte, yarımşar ekmek, birer soğan, bir tutam kırmızı biber ideal bir ölçüdür. Ama, temel atacak olan kişiler, daha çok alkış, daha çok bağırtı çağırtı istiyorlarsa, köfte sayısını iki misline çıkarabilirler. Yine bu kişilere, diş kirası olmak üzere, yirmişer lira dağıtmak doğru bir davranış olur...

BEŞ : Yer hazır, araç gereç hazır, ve kuru kalabalık hazır. Beşinci olarak şimdi nutuk atmak gereklidir. Temel atmanın yolu nutuk atmaktan geçer. Nutuksuz temel, cepsiz pantalona benzer. Bir nutuk atmak, beş temel atmaktan yeğdir. Temelsiz nutuk olmaz, nutuksuz temel olmaz. At nutuğunu varsın dinlenmesin, at temelini varsın sonu gelmesin... İstenirse buraya bunlar gibi daha çok atasözü sıralayabiliriz... İşte bu bakımdan, temel denince hemen akla nutuk gelmelidir. Bu işler için özel nutuk yazıcıları vardır. Bunlar çok ucuz fiyatla nutuklar yazmaktadırlar. Bunlardan birine iyi bir nutuk da yaz-

— Rüyamda gördüm, burada petrol var!...

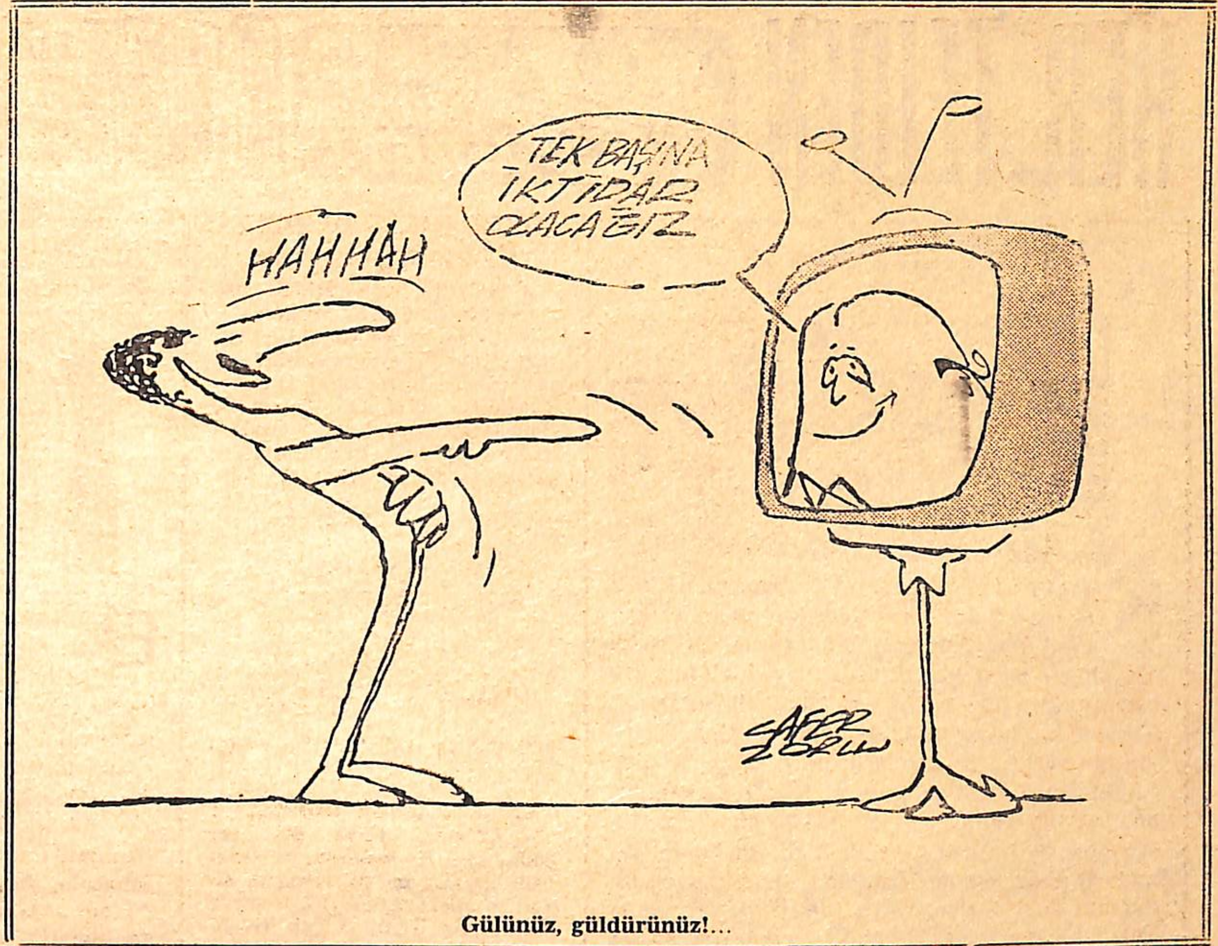
dırıldıktan sonra, artık temelimiz atılmağa hazırdır.

ALTI : Nutuğu nasıl atalım? İşte çok önemli bir konu da budur. Evet nutuğu nasıl atalım? Nutuk atmak, hap atmağa, lâf atmağa, tekme atmağa benzemediğinden çok dikkatli olmak gerekir. Bazı kişilerin bunu tekme atmakla karıştırıldıkları, kürsüye çıktıklarında sağa sola tekmeler attıkları, bu tekmeler sonucunda bilhassa arkada bulunanların böğürlerinin ve kasıklarının yaralandığı çok görülmüştür. Herşeyden önce nutuk atarken çok nazik ve hazik olmalıdır. Bir kez, nutuk atacak olan kişi, kellesini ikidebir sağa sola sallamamalı, gözlerini belertmemeli, göbeğini hoplatmamalı, ağzından tükrükler saçmamalıdır. Nutuk atarken özel şeylerinden tüm olarak kafasını sıyırmalı, kendini nutuğa vermelidir. Nutuk atarken insan, kardeşini, yeğenini, kayınbiraderini düşünürse, nutukuğun bir yerinde ellerini kollarını sallayıp karagöz gibi oynamağa, Karaköy'deki araçlardan sıkışmış trafik polisi gibi oynamağa başlar ki, hiç olmaz. Nutuk ciddiyet ister. Sonra mikrofonu ağıza çok yaklaştırmak da ayıptır. Allah korusun insan dalıverir, mikrofonu hıyar sanır, ısırıverir. Sonra ses sanatçıları gibi de mikrofonu yakalamak çok ayıptır. Bu, dinleyicileri alaya almak, hafife almak demektir. Öyleyse mikrofon iyi yakalanmalıdır.

YEDİ : Nutuğu attık, içimizi boşalttık, şimdi sıra temeli atmağa geldi. Bu da çok önemli bir konudur. Öyle paldır küldür kürsüden inip, eline küreği alıp inşaatın birinci katına beton döken işçiler gibi yapılmaz... Kürsüden çok nazik inmelidir. Olur ki kürsü basamaklarından biri iyi çakılmamış olabilir, o anda yere yüzükoyun uzanmak gülüşmelere yol açabilir. Onun için yavaş yavaş inmeli, çukurun yanına yaklaşmalıdır. Yine çok deneyler göstermiştir ki, temel atıcılar kürsüden indiklerinde temeli o heyecanla bulamamaktadırlar. Bunda temel atıcıların hiçbir kusuru yoktur, temel çukurları bazan o denli küçük açılmaktadır ki, temel atıcı haklı olarak çukuru görememektedir. İşte bu durumlarda, yöreden bazı insanların, «Efendim, temel bu yanda, yok hayır bu yanda, o değil kardeşim, bu yahu» demelerine aldırmamalı, bu iş için görevlendirilen kişinin peşinden gitmelidir. Temelin yerini bulup gösterecek en önemli kişi, işte bu kişidir... Onun ardına düşmeli, temel çukurunun başına gelmelidir... Şimdi temel çukurunun başına gelindi değil mi, hemen oradan bazı fitne kişilerin uzattığı küreğin sapına yapışmak çok ayıptır. Yine konuşmak gerek. Ama buradaki konuşma, bol dualı, bol inşallahlı maşallahlı olmalıdır... Bu küçük konuşma bittikten sonra, kürek karılmış çimento harcına daldırılır... Yine birçok deneyler göstermektedir ki, bundan önceki bazı temel atıcılar, yanlış hareket etmişler, küreklerini hart diye çimento harcının içine daldırmışlardır. Çimento harcı çok ağırdır. İşte bu ağır çimento harcı küreğe doldurulduğunda, kaldırılamamakta, temel atıcı çok zorlanmakta, bu zorlanma sonucu da nahoş şeyler olmaktadır. Öyleyse ne yapalım, küreğimize çok az harç koyalım. Bırakalım, küreğini işçi Mehmet, işçi Hasan doldursun, biz işçi değil, temel atıcıyız... Şimdi küreğimizin ucunu harçla doldurduk, sapa iyi yapıştık, kaldırdık ve harcı temele attık... Bir alkış, bir bağırtı bir cayırtı... Korkmamalı, bu temel atıcıya bir sevgi gösterisidir... Küreği bırakıp kaçmak, korkmak, harcı oraya buraya savurmak, şaşkınlıkla bunları yapmak ayıptır... Sonra, sanki inşaatın tümünü kendisi yapıp bitirecekmiş gibi, bir kürek, bir kürek daha, hadi bir kürek daha, alnındaki teri silip bir kürek daha, ha ha ha, ne oluyor be kardeşim, hiç olur mu, çok büyük ayıptır böyle davranmak... Bir kürek attıktan sonra, küreğin sapını en yakınımızda bulunan kişiye uzatmak, temel atmanın en başta gelen kurallarındandır... Bazı durumlarda, temel atıcı temeli attıktan sonra, bu kurala uyarak, küreğin sapını yanındakine vermiştir. O yarım kürek harç attıktan sonra, küreğin sapını yanındakine tutuşturmuştur. İşte temel atıcı, bu durumda çok kızmış, o denli milletin gözünün önünde üçüncü kişinin elinden küreğin sapını kapmak için kavga çıkartmıştır. Kürek uzun zaman ikisi arasında çekişme konusu olmuş, sonra bir bölümü temel atanı, bir bölümü de üçüncü kişiyi tutmuş, oracıkta halat çekişmesi gibi bir oyun başlamıştır ki, çok ayıptır. Böyle durumlarda, ikinci kişi, küreğin sapını üçüncü kişiye uzatmaz, yine küreğin sapını kimden almışsa, ona uzatır, yâni temel atıcıya. Temel atıcı da, gel kardeşim Orhan sen de at, gel kardeşim Burhan, sen de at, diyerekten küreğin sapını yanındakilere ikram eder... Bu böyle olur...

SEKİZ : Tüm bunlar için televizyon kamerası ve bir de kameraman gereklidir... Bunu bulmak çok kolaydır. Zaten sen çağırmadan onlar gönderirler... Yalnız temel atmadan önce kameranmanı çok sıkı uyarmak gerekir, «Ulan oramdan buramdan çekip de beni el âleme rezil etme.» Bu uyarıyı alan kameranman sizi rezil etmez. Kimse de televizyonda size gülmez...

Muzaffer İZGÜ

Gülünüz, güldürünüz!...

— Demirel, «Herkesi yuva sahibi yapacağız» dedi —

HER TELDEN — Burhan ESEN — HER TELDEN

YERLİ LİZENKO'LAR

KARATAŞ'ın günâhını alıyorlar. Oysa Genel Müdür önce Televizyonu Amerikan grad dizi filmlerle doldurarak Milliyetçi olmadığını ısbatladı. Sonra Rusyadaki Lizenko olayını ekranlara getirerek, bugünkü koalisyon hükümetine karşı bulunduğunu kanıtladı.

Lizenko ile cephecilerin ne ilişiği var? diye sorabilirsiniz. Sabık Sovyet Tarım Bakanının buğday konusunda, Biyoloji bilimine ters düşen görüşleri vardı. Yetkili birilerin karşı çıkmaları, onun yalancı, sahtekâr bir demagog olduğunu ileri sürmeleri para etmedi. Tırmanışı Tarım Bakanı olana, ektirdiği buğdaylar soğuk vurana dek devam etti. Deney Rusya'ya pahalıya oturmuştu. Buğdayı kendine yeten ülke tahıl ithalâtçısı olmuştu.

Cephe koalisyonu da ellerimize sürmektedir bol bol ısparta malı Losyonu. İktisadi bilimleri etmişlerdir ters yüz. Bir ellerinde atom vardır, ötekinde gürz.

Bizim Lizenkolar biyoloji yerine teknolojiye ters düşen deneylerle zamanı öldürmektedirler. Eğlenceyi düşünecek halde olanları güldürmektedirler.

Önce besmele çekmekte, sonra tarlalara üç malalık harçla fabrika ekmektedirler. Kanılarınca ne ekilirse toprağa bire on verecektir.

Bin temel atılmışsa, bir yıl sonra, o tohumlardan onbin fabrikanın bacaları yükselecektir. Yerli Lizenko'larımıza göre bu günler mutlaka gelecektir.

Sanmayın gırgır. Üstelik istemiyor mangır. Dört kazma, dört kürek... Biraz da gerekli sağlam yürek.

Fili yılan yut arsa...
Ya dikilen fabrika fidanları tutarsa!...

— Oduncular kar duasına çıkacak —

DGM. ÇIKMADI DİYE ÜZÜLDÜNÜZ MÜ?

«SAMSUN» KARABORSACISI HASAN ÖKÇEYEBASAN :

— Çıksa eyiydi beyâbi. Allah razı olsun Süleyman beyâbi de çok uğraştı içerdekileri kurtarayım diye. Yolunu bulamadı. Solcuların kurdukları tuzaklardan kurtulamadı. Ben de beş kez girdim o dama. Kötüdür, feleğini şaşırtır vallah billah adama.

EMEKLİ ÖMER GÖBEKLİ :

— Efendim fikr-i âcizanem şudur ki... Ne hısımını, ne akrabanı kezalik ne de tuttuğun siyasî partiyi kayır. Her şeyde vardır bir hayır. Azıcık solunmadan çıkılmaz bayır.

Devlet Güvenlik Mahkemesi tasarısı suya düştü de, bütün balıklar başına mı üşüştü? Çekme tasa. Varsın üçken beşe satılsın pırasa. Hükûmetler otorite tesis eylerken balonun patlamamasına dikkat etmelidirler bilhassa. Şunu da söyleyeyim hele. Yalnız emekli Ömer değil, bazan iktidarlarda mecliste atarlar gele. Haydi uğurlar olsun, güle güle!.

EV KADINI ŞÜKRAN UNUTTUM SOYADINI :

— Halk partililer engellemiş, anarşistler çengellemiş, ondan sonracağızıma, konuşmayacak, kilit vuracak değilimya ağzıma. Ayol yatak odalarına bile korkusuzca girecek güvenimiz kalmadı. Bu kanun mutlak çıkmalı, kazaklar saltanatını yıkmalıydı. Bizimki pısırığın biridir ha. Cesaret edipte yemeğe tuz katmayı unutmuşsun diyemedi daha. Kanunu çıkarmayı beceremeyenler hiç değilse çalsınlar saz. Dinleyip eğlenelim biraz.

MİLLETVEKİLİ ADAYI ALİ KABADAYI :

— İstesek çıkarırdık. Öteye bile varırdık. Boksör Muhammet Aliyi İstanbuldan Ankaraya getiremedik. Ona iki sol kroşe çektiremedik. Muhalefete «of yandım!» dediremedik. Onları DMG tasarısı yerine cennetten çıkma taamı yediremedik. Önümüzdeki seçimde parlâmentodayım mutlaka o biçim. Sayemde kanunlar sadeyağ gibi engellenmeden çıkacaktır abicim.,

MEMUR KERİM ALLAHKERİM :

— Neme gerek mahkeme, kadı. Ayın beşinde cepte metelik kalmadı, Piyasanın ne tuzu var, ne tadı. Aldığımızın yarısı kiraya, ötesi icraya gidiyor. Önce memurun iktisadî güvenliğine bulsunlar çare. Alacaklıların önünde sanık ve boynu büküktür biçare. Devlet hizmetinde çalışmak memurun suçudur. Yargıcımız karaborsa, savcımız vurguncudur..

DEVREYE CİNLERİ, ŞEYTANLARI SOKUYORUZ HABER BÜLTENİMİZİ OKUYORUZ

BURASI TRT Haber ve tuz, büber merkezi. Sayın seyircilerimiz, az sonra bültenlerimizi vereceğiz. Siz şimdiden geriye doğru sayın. Yirmibeş... Makyajını henüz bitiremedi bayan spiker kardeş. Yirmidört, Aytaç hanım yakanı ilikle, başını ört. Yirmiüç... Ecevit'in konuşması geldi, ayıklaması güç. Yirmi iki... Danıştay başkanın demecini okumanın da sırası değilki. Yirmibir... Hele sabredin, Demirelin ya karstan, ya Edirneden davudî sesi neredeyse gelir. Yirmi, yine cereyanı kesti sendikalı teknisyen Hilmi. Ondokuz... Erbakan Hocanın Arafatta atacağı temel atma törenini atlarsak, yarın stüdyoda biz yokuz. OnSekiz... Devr-i Şabanda yağ çekmede tekiz. Onyedi... Aslan Beleş! «Muhaliflerin kafalarını fırttırırız» dedi. Onaltı... Turhanoğlunun damatlık resmini bulamazsak, yeriz haltı...

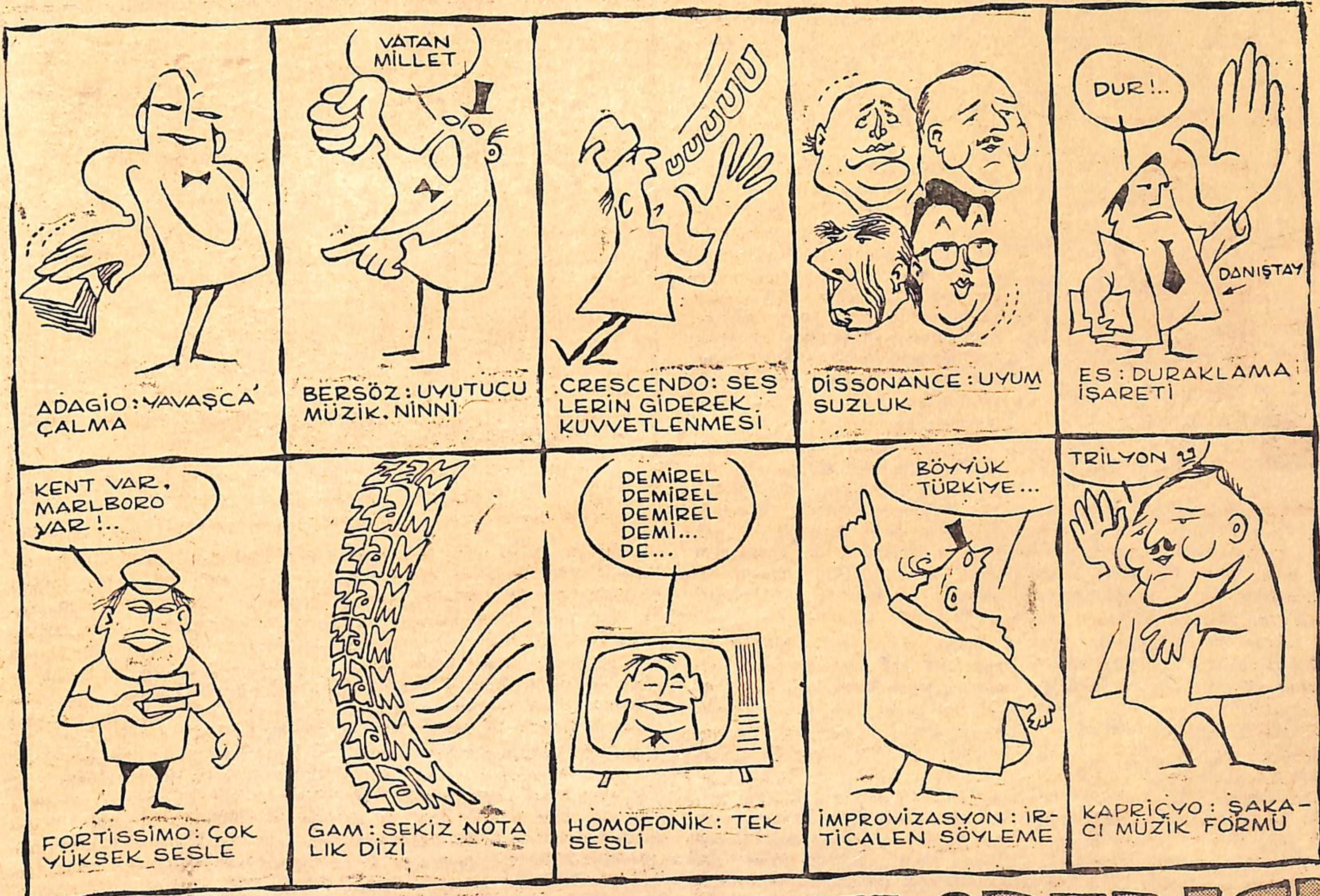
Onbeş... Parti haberleri bölümünde muhalefete dörtlü batarya ile ateşşş... Ondört... Emir böyle, Tunçla etmek zorundayız flört. Onüç... Beklerken acıktıysanız yiyin birer sandöviç. Oniki... Üçüncü Dünya Savaşı başlamış. Amerika Vietnamı yine haşlamış. Bunlarda verilecek önemli haber mi sanki... Onbir... Az daha bekleyelim, belki bir Belediye başkanının daha piyastos edildiği müjdesi gelir. On... Sıkıldıysanız çalalım size gramofon..

Dokuz... TÖB - DER gibi başka derneklerde edilecekmiş okuz, bokuz. Sekiz... İpler kıratın elinde bulundukça daha ne doğumlar yaparız ekiz. Yedi... Lafaramızda cephe aramıza gireli hep fare kediyi yedi. Altı... Az sonra ekranlara yansıyacak dört kocaman karaltı. Beş... TRT'yi dört parti propaganda aracı olarak kullanmaya devam etmektedirler beleş. Dört... Uyu, Yorganı başına ört, Üç... Hergece atılan temelleri ekranlara sığdırmak güç. İki... Az sonra göreceksiniz neler plânladı sizlere M.C. adlı kurnaz tilki. Bir... Haydi yaaallah, teknik arıza yetişmeden yayına gir...

ZÜHTÜ

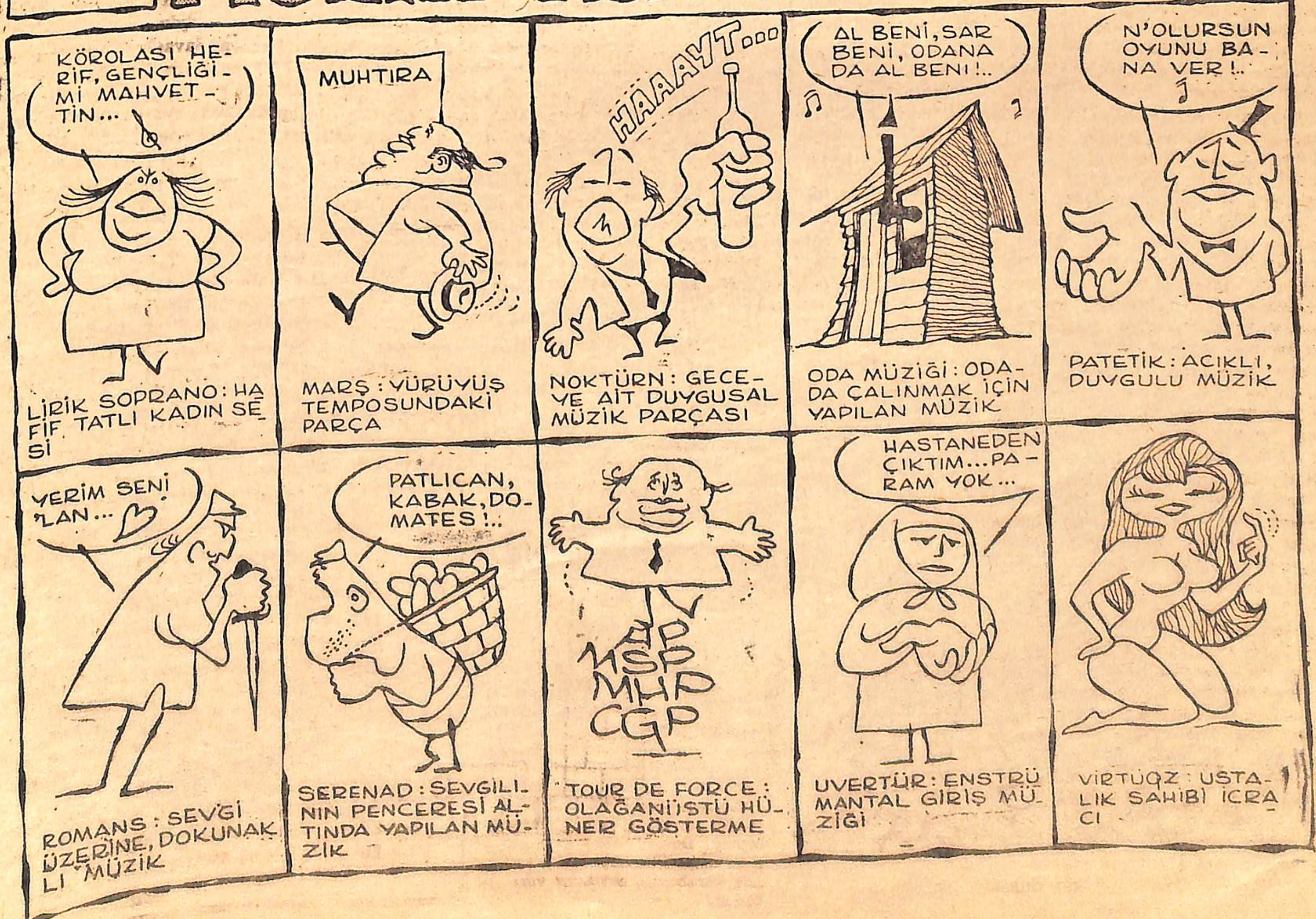
Büsbütün unuttun çulsuz garibi,
TRT ye çöktün tıpkı lök gibi,
Yanmak üzeredir kazanın dibi,
Başlara büyük iş açarsın Zühtü.
Adalet yıkılmaz boşadır gayret,
Seçimde gidersen eyleme hayret,
Hatayı savabı o zaman seyret,
Sanmaki hesaptan kaçarsın Zühtü.
Gün gelir dönersin iğne ipliğe,
Alkışlarla başın değemez göğe,
Birgün atılınca sen de çöplüğe,
Etrafa hoş koku saçarsın Zühtü.

Burhan ESEN

NİYAZİ YOLTAŞ

MÜZİK ANSİKLOPEDİSİ

PROTESTO

K. Doğan Büke

TÜFEK icad oldu, mertlik bozuldu» diye bir söz var, galiba bu Köroğlu'nun deyimidir. Ben, bunu: «Bono icad edildi, mertlik bozuldu» diye değiştiriyorum. Kabul eden eder, etmiyen veto hakkını kullanır. Kabul edenlerin oy'u fazla çıkarsa, benim bu güzel sözüm ve adım kitaplara geçer, ünlü bir kişi olurum. Onun için, çözüme esas olan nedenleri açıklamaktayım.

Efendim, babalarımızdan, yaşlı insanlardan dinlemişizdir: «Evvelce, bono falan yokmuş, bono ne olaki? Mühim olan söz. Senden şu kadar borç aldım, falanca gün ödeyeceğim, söz bir Allah bir.» Oldu bitti. İmzaya gerek yok. Günü gelince gider borcunu ödersin. Esasen o günlerde kaç kişi imza atmayı biliyordu?

Borcunu ödemezsen, itibarın sıfıra iner. Kimseden beş kuruş borç, üç liralık veresiye mal alamazsın. Söz, namus demek. Sözünü yerine getirmeyen namussuz adamdır. Namussuz adamla kim iş görür, borç verir?

Namus meselesi eskiden çok önemliydi. Nikâhsız olarak bir kadının bir erkekle yaşaması ne demek? Mahallenin tüm taşları o evin damına atılır, mahallede taş buhranı doğardı. «Mahallenin namusu» olurdu. Öyle oynak karıları mahallelerine sokmazlardı. Şimdikilerde, insan kendi namusunu koruyamıyor, «mahallenin namusundan bana ne?» diyor. Her koyunu kendi bacağından asıyorlar.

Elin Amerikalısı, Avrupalısı, Japon'u teknikte son aşamayı yapmış, ürettiği malı sürmüş geri kalmış ülkelere. Şu «Geri kalmış Ülke» lâfına ben çok bozuluyorum. Şimdi, kalkıp bir arkadaşınıza «Geri kalmış adam.» deseniz, kıyameti koparır. Dövmeye gücü yetse bir güzel dayak atar, bakar gücü yetmiyecek, soluğu karakolda alır. Karakolda dayağa razı olursan, yakanı kurtarırsın, iş orada biter. Dikleşirsen soluğu mahkemede alırsın. Fakat «Geri kalmış Ülke» deyince kimse sesini çıkarmaz. Dünya Bankasından borç almak için idareciler, «Biz geri kalmış bir Ülkeyiz, bize yardım edin» diye rapor verir, borç dilenir. Bence, «Biz geri kalmış Ülkeyiz.» diye ortaya çıkmaktansa, bu sıfatı reddedip yağımızla kavrulmak daha kıvanç verici birşey olur. Sen Altaylar'dan kop gel, Viyana kapılarına dayan, gün gelsin «Geri kalmış Ülke» ol... Bu benim, kanıma dokunuyor.

Elin oğlu, malını Türkiye'ye dökmüş. Ne var ki, tüketicinin malı satın almaya gücü yok. Aç; Türk Ticaret Kanununu, bak «Emre muharrer senetler» faslına. Halk'ın bono dediği orada yazılı: Emre muharrer senet. Ver malı, imzalat senetleri, hem vatandaş mal sahibi olsun, hem tüccar kazansın, hem de elin gâvuru, «Geri kalmış Ülke» halkından para kazansın.

Bir garip adam düşünün, yalnız Nüfus Kütüğünde adı geçer. Bilmem ne Mahallesi, 1 cilt. Sahife 147, 26 hanede kayıtlıdır. Ölünce de karşısına «......tarihinde ölmüştür» kaydını düşerler. Vatandaşın, bir dikili ağacı yoktur, tapuda adı geçmez, bir bisikleti dahi yoktur, Trafik'te ismi görülmez.

İnsan, ne de olsa, bu alem'de bir nam bırakmak ister. Ya adam kaçıracak veya bir soygun yapıp gazetelere geçeceksin. Bunun dışında ne şan'a, ne şöhret'e kavuşamazsın. Elin faizcisi yıllarca Milletin anasını ağlatıyor, sonunda islahı nefsedip bir okul yaptırıp Milli Eğitim Bakanlığına armağan ediyor. Okulun adı «...Hacı Falanca Okulu» Hem sağlığında itibar görürsün, hem de öbür dünyada adını hayırla yadedenlerin, ruhuna fatiha okuyanların nefesleri ile Cehennem ateşinden korunursun.

Bono, taksitle satışın bir gereği. Bu devirde Söz'ün geçerliliği yok, at imzanı, al malı, götür hayrını gör.

Geçenlerde bir arkadaş, bir otomobil almaya karar vermiş, benden rica etti, birlikte gidelim dedi. Arkadaşım malı «tık para» peşin alacak. Rengini beğendik, fiatını sorduk: «Şu kadar peşin, ayda bu kadar lira taksitle...» Arkadaşım «Ben peşin para ile alacağım, al parayı, ver malı» dedi. «Satıcı, «Peşin para ile mal satmıyoruz beyefendi» cevabını verdi. Arkadaşım «Ne demek, ben paramla mal alıyorum, daha ne istiyorsunuz?» dikleşti. Satıcı nedenini açıkladı: Efendim, bir otomobil satıcısı peşin para ile otomobil satarsa, onun ticari itibarı sarsılır, hakkında iflas etti sözleri yayılırmış. «Paraya sıkıştı, malını peşin satıyor.» derlermiş. Taksitle satınca, satıcının itibarı yerinde olurmuş. «Adamın durumu iyi, malını taksitle satıyor» denilince itibarlı tüccar olurmuş. Arkadaşım: «Bu nasıl memleket, insan peşin para ile mal alamıyor, illaki taksitle alıp faize mi boğulacağız?» diye bağırmaya başladı, bir hır çıkmasın diye koluna girip dışarıya çıkardım. İzah şekline göre satıcı haklı: Peşin paraile mal satıp kendisini iflâs etmiş mi dedirtsin...

— Bir de bunlara kuş beyinli derler.. Bak, Erbakan'ın yüksekten attığını nasıl anladı...

Benim de nüfus kütüğünden başka yerde adım geçmez, dikili ağacım bile yok... Yine de içimde, şöhretli bir insan olmak, adımın biryerlerde geçmesi güdü'sü var. Bir suç işleyip gazetelere geçeyim diyorum, korkağın biriyim, suç işleyemiyorum. Allah razı olsun, bir arkadaşım bana akıl verdi, şan ve şöhret sahibi oldum: Bir mağazaya gittim. Elli lira peşin, ayda on lira taksitle bir ütü aldım, taksitler için bono imzaladım. Elli lira peşin, ayda on lira taksitle bir yazlık gömlek, kırk lira peşin, ayda yirmi lira taksitle düdüklü tencere aldım. Bonolara attım imzayı. Bonoların bankadan ihbarları geldi, param var, gidip ödemedim. Bütün bonolarım protesto oldu. Postacı hergün kapımı çalar. Noterden bir protesto evrakı getirir. Postacı ile içli dışlı olduk. Müvezzi, zarfın içindeki evrakı bilmiyor, beni bir adam sandı. Sıradan bir vatandaş olsam, bu kadar resmi evrak neden gelsin? Müvezzi, her evrakı verişte: «Ver bir filtreli sigara, ciğerlerim bayram yapsın» demeye başladı. Bende filtreli sigara ne gezer? İçtiğim Birinci... Fakat, müvezzi, böyle önemli bir kişiye ancak filtreli sigarayı yakıştırıyor. Baktım olacak gibi değil, müvezzi için bir paket Kent alıp cebime koydum. Her protesto evrakına bir sigara veriyorum. İnanın, protesto evraklarına üç Paket Kent zor yetişti. Ama, arada ben de tüttürdüm.

Protestoların arkası kesilince, satıcı Firmalara gittim, borcumu ödeyeceğimi söyledim, borcum dört misli olmuş. Her on liralık, yirmi liralık bonoya kırkiki lira elli kuruş protesto masrafı ilâve edilmiş. Hiç itiraz etmedim, memnuniyetle borcumu ödedim. Satıcı bana «Beyefendi, siz protestoyu, komposto mu zannediyorsunuz?» diye de çıkıştı.

Aradan kısa bir süre geçti, bankaya gittim, bir havale çıkartacağım, memura durumu anlattım, makinaya bir sürü matbu kâğıt taktı, yazmaya koyuldu. Adımı sordu, söyledim. Bir yüzüme baktı, sanki benimle tanışıklığı var. «Demek...... falanca Bey Sizsiniz.» dedi. Hangi bankaya gitsem, adımı söylesem, hemen beni tanıyorlar. Büyük bir mağazaya gittim, güya bir malın pazarlığını yapıyorum, adımı sordular, cevap verdim. Aaa, onlar da beni tanıyor. Bana taksitle mal satamıyacaklarını söyledi. Nedenini de açıkladı: Efendim, ben on lira, yirmi lira için protesto olmuşum, Merkez Bankasınca yayınlanan Protesto Bültenlerinde adım varmış, hatta benim adımın geçmediği bülten yokmuş. Şimdi, Türkiye'de ne kadar banka, ticarethane varsa beni tanırlarmış, bana kimse mal vermez, kredi açmazmış.

Adam, bu duruma üzüleceğimi sanmış olmalı, benim memnuniyetime anlam veremedi. Ben, mutluyum, adımı herkes biliyor. Bu şan, bu şöhret bana yeter!..

İlâç - Elaç

AVANTA OSMAN

NURİ BİLGİN

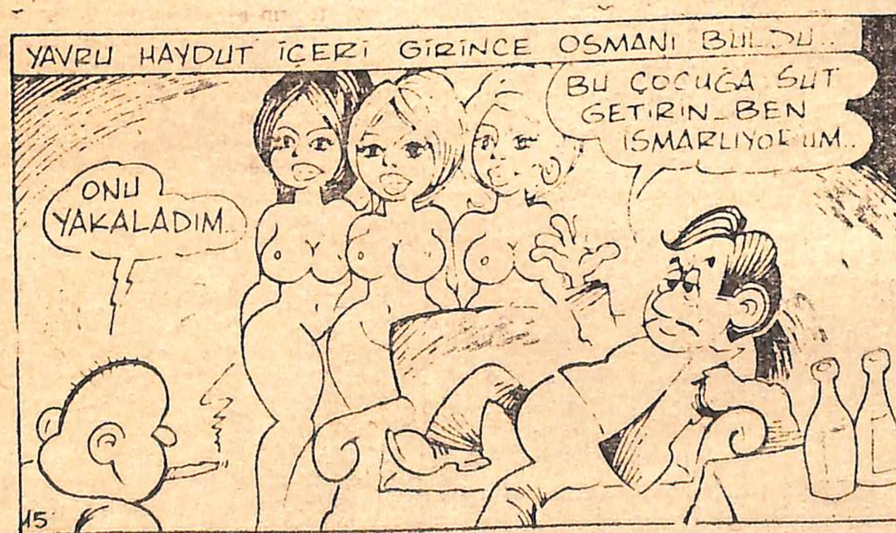

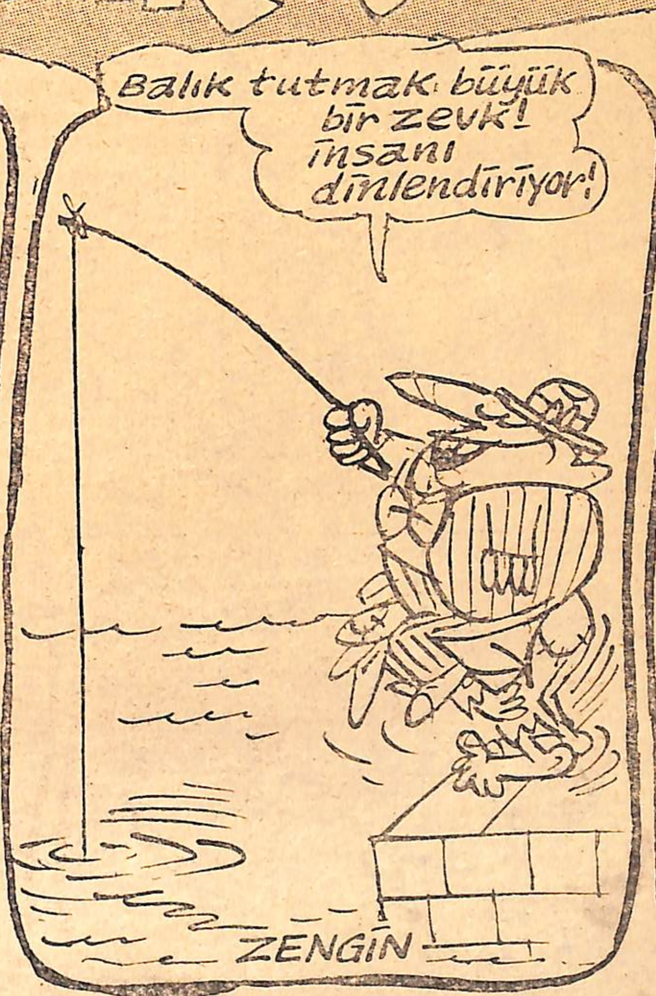

Balık tutan

tatilden d

ara dikiz!

ZEKİ

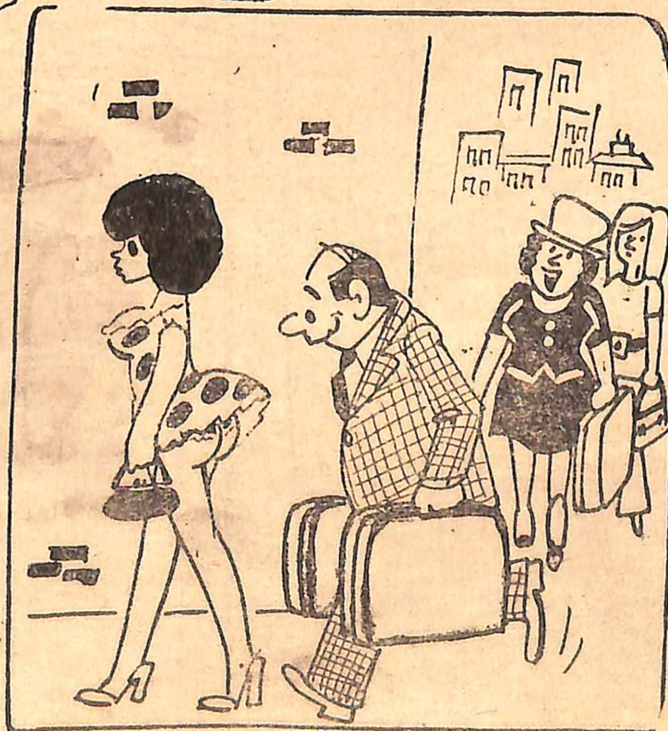

enler...

– BABANA TATİL YARADI... YİRMİ YIL ÖNCESİ GİBİ HIZLANDI!..

– TATİLİNİZİ ÇOK İYİ GEÇİRMİŞE BENZİYORSUNUZ!

Zengin adamın Karısı

Jean Charles'den

Süheyla Aykut

MAURICE BAUCHAMP çok zengindi. Zenginliğide hemen farkedilen cinstendi. Sonradan görmeler, yada zengin olmayıpta kendini zengin göstermek istiyenlerden biride değildi o. Çünkü gerçek zenginler, çoğunlukla alelade tipli insanlardır. Kılık kıyafetlerine pek önem vermezler.

Maurice Bauchamp bunların üstündeydi. Çünkü o hem çok zengin, hem de gösterişi yerindeydi. Özelliği de buydu zaten. İyi yaşardı. Cimri değildi. Canına bakar, iyi yer içer ve hovardalık yapardı. Arkadaslarını da dikkatle seçerdi. Maurice'in arkadaşları da onun rahat ve mutlu yaşamını paylaşırlardı.

İlgisini kesmek istediği kadınlara öyle şahane ayrılık hediyeleri verirdi ki, kadınlar ona darılmak bir yana, kalpleri hiç bir zaman unutamıyacakları bir minnetle dolardı.

Bununla beraber, Maurice kırk yaşına gelince, üç yönlü aynasında bir sabah kendini dikkatle inceledi. Evlenmek zamanının geldiğini anladı. Düzenli yaşamı sağlığını gerektiği gibi korumasına yeterli değildi. Manevi değerlerde hayatta gerekliydi. Cici güzel kadınlar, candan arkadaşlar, spor ve entelektüel uğraşılar bir yana, evlilik elbetteki bambaşka bir şeydi. Karısını içten sevecek, ona başka türlü bir değer verecek, bir çeşit güvene sokacaktı kendisini. Bekârlık hayatı uzun sürmüştü. Hem gerçek servetini bırakacağı çocukları da olmalıydı.

Ve, kendisi için ideal olacak olan kadını aramağa başladı.

Hem güzel, hem genç, hem iyi huylu, hem soylu olmasını istiyordu onun. Gezdi, tozdu, çeşit çeşit kızları, kadınları gözden geçirdi. (İşte bana gerekli olan budur) diyeceği birine rastlıyamadı bir türlü.

Bir gün, düşes Orce ona onsekiz yaşındaki yeğenini gösterince Maurice derhal kararını verdi: Daniele ile evlenecekti. Pırıl pırıl, iri mavi gözleri, sapsarı saçları, kalkık küçücük bir burnu, pürüzsüz bir teni, bebek gibi bir yüzü vardı Daniele'in. Taş bebek tipli kadınlardandı Daniele. Çokta sağlıklıydı. Ben bilirim iddiasında da değildi ki, Maurice'in hayatta en büyük önem verdiği noktalardan biride buydu. Çünkü çok bilmiş, iddiacı kadınlardan nefret ederdi. Bu konudaki endişelerini Daniel'e açtığında, Daniele tatlı bir tebesümle:

— Oh, diye cevap verdi, hiç merak etmeyiniz... ben zaten beceriksiz bir kadınım. Ne gibi bir iddiam olabilir ki?

— Çok güzelsin Daniele. İyi kalplisin de... Becerikli olupta ne yapacaksın? Hem bu sözlerinde büyük bir tevazu var... Bu da senin değerini arttırıyor.

— Oh, hayır efendim... ben gerçekten beceriksizim!

Maurice mutluydu. Böyle bir kadına rastladığından dolayı mutluydu. Daniele ile derhal evlendi. Bir saray kadar güzel ve büyük evine karısile yerleştiler. Evde bir sürü hizmetçi vardı. Dürüst ve becerikli birde kâhya kadın vardı. İşler yapılıyor, ev nefis bir şekilde idare ediliyor, Daniele'de hiç bir şey yapmadan eve ait bir süs eşyası gibi her an gülümseyen gözlerle odadan odaya dolaşarak günlerini geçiriyordu.

Maurice topluma verdiği davetleri de aksatmamıştı. Yaşamı eskisi gibi devam ederken, bir gün karısının fazla sessiz olduğunu farkederek canı sıkıldı. Evet, o kendini beğenmiş kadınlardan hoşlanmazdı ama, hiç büyüyeceğe benzemeyen bir çocukla da evlenmek istememişti doğal olarak. Hem sonra misafirleri yavaş yavaş onu farketmiyorlarmış gibi davranmaya başlamışlardı ki buda hiç hoşuna gitmiyordu. Bir akşam Daniele'i yanına çekti ve:

— Bak karıcığım, dedi, bu gece çok ünlü bir zat gelecek ziyaretimize. Ona her zaman olduğundan başka davranmağa çalış. İlgi göster, konuş, evin hanımı olduğunu belli et biraz... Hiç değilse, sorularına sadece başını sallıyarak değil, evet ya da hayır diyerek... «Ne kadar haklısınız, ne güzel söylüyorsunuz» gibi bir şeyler de...

Daniele gözlerini iri iri açtı, korkuyla:

— Fakat efendim... yapamam, diye cevap verdi. Ben beceriksiz bir kadınım, bir pot kırmaktan korkarım... Susmak, pot kırmaktan daha iyidir, değilmi efendim?

Evlendikleri günden beri o kocasına (Siz), kocası ona (sen) demekteydi. Maurice içini çekerek sustu. Doğrusunu söylemek lâzım gelirse, Daniele seks hayatlarında da beceriksizdi. Ama Maurice, evlendikten sonra ona sadık kalmaya niyet etmişti bir kere. Karısının o yönden de beceriksiz oluşu bir hayli sarsıyordu onu. Ateşli davranışlarına hiç bir zaman cevap vermemişti Daniele.

Bir gün, aile doktorları Maurice'e yakında baba olacağını söyleyince sevinçten neredeyse aklını kaçıracaktı.

Günler, aylar geçti. Büyük güzel evde oturanlar endişe içindeydiler. Sadece Daniele sakin ve rahattı. Koskocaman büyümüş karnıyla öyle rahat bir yaşam içindeydi ki... On dört ay geçmiş olmasına rağmen çocuk bir türlü dünyaya gelmiyordu!

Sonunda, bunun bir dış gebelik olduğu anlaşılarak Daniele ameliyat edildi. Daniele'in hiç bir zaman çocuğu olmıyacaktı. Genç kadın kederli bir tebessümle:

— Elbette olmıyacak, ben beceriksiz bir kadınım, dedi.

O günden sonra, karı koca birbirlerini çok seyrek görmeğe başladılar. Maurice yine de karısına sadıktı. Vaktini spor yapmak ve okumakla geçirmeğe başladı. Gecelerıde bir şişe viskiyi dibine kadar içiyor, kütüphanesindeki divanda uyuyordu.

Bir gün Daniele hastalandı. Hemde önemli bir şekilde. Ateşler içinde yanıyordu. Baş ucuna bir sürü uzmanlar toplandı. Hastalığına bir türlü ad bulunamadı.

Doktorlar hayatından ümit kestiler. Ölmek üzereydi, rahip geldi baş ucuna son duasını okumağa...

Ama hayret, o birdenbire iyileşiverdi. Ve eskisinden daha sağlıklı olarak ayağa kalkarak odadan odaya gülümseyerek dolaşmağa başladı.

Bir sabah ise, onu yatağında ölü buldular.

Ölümü fazla uyku hapı almış olmasındandı. Oysaki, Daniele sağlıklıydı,, uyku hapı almadan da uyuyordu... Kuşkulu görüldü ölümü... Tahkikat, incelemeler, sonunda Maurice karısını öldürdüğünü itiraf etti.

Maurice müebbet hapse mahkum edildi. Mahkeme salonunu dolduran halk bağırıyor, o melek gibi kadını neden öldürdüğünü soruyordu alçak kocaya.

Maurice ayağa kalktı, bezgin bir sesle:

— Sabrım kalmamıştı, ölmeyi bile beceremediğine tahammül edemedim, diye cevap verdi.

Çeviren: Süheylâ AYKUT

— Bak bizim Hüsnü boyunbağı fabrikatörünün kızıyla evlenmiş...

Akbaba

Haftalık Siyasî Mizah Mecmuası

SAHİBİ: Ergin Ortaç

Yazı işlerini fiilen idare eden: Kadri Yurdatap

Sekreter: Selâmi M. Yurdatap

Dizildiği ve basıldığı yer: Akbaba Matbaası

İDARE YERİ: Divanyolu Klodfarer Caddesi No: 8-10, Daire: 3. İstanbul Telefon: 22 18 11

İLAN FİYATI: Kapak içi santimi 60 lira, iç sayfalar 65 lira. Fiyatı: 250 kuruş.

ABONE FİYATLARI: Yurt içi yıllığı 125.— TL. Altı aylığı 62.50 TL. Yurt dışı yıllığı 250.— TL. Altı aylığı 125.— TL.

Bir Çizerin Kaleminden

SULTAN SÜLEYMAN

«Savulun Sultan Süleyman geliyor» dedi. Veli Kemal... «Vay Sultanım... hoş geldin.. Sefalar getirdin..»

Bütün masa ayağa kalkıyor... Bir saygı bir itibar ki.. Sormayın gitsin!.. «Otur sultanım!» «Ne emredersin?.. Votka mı? Viski mi rakı mı?..

«Ye, iç.. Hesaplar bizden».

Ülkede sanki sultan kıtlığı var. Bu kadar ilgi bu kadar itibar görmek, bir yerde sıkıyor insanı.

Belki de, karşı masalardan «ne sıkılmaz adam!» demesinler diye sıkılıyorum. Bana gösterilen, olağanüstü ilgiden, çevre masalardan bozulanlar gözüme çarpıyor çünkü... Kulağıma da homurdanmalar geliyor. «Kimmiş bu sultan?» «Nerenin Sultanıymış?» Arkadaşlardan iltifatlar yağmağa devam ediyor.. Bir şey değil büyük bir (hır) çıkacak. Neyse ki, Kılıbık Nuri'nin konuşması vaziyeti biraz idare etti. Masalar kendi alemine çekildi.. Oh be!.. Ben de derin bir nefes aldım...

Sultanım, ya!.. Suikast'a kurban gitmem işden değildi.

Nuri «Yeter be!» dedi «bulduğumuz bu kadına da (hayır) dersen canına okuruz senin!»

Birden kendime geldim...

«Eyvah... Galiba bizim sultanlık elden gidiyor» diye düşündüm!...

Kılıbık Nuri ise: Konuşmağa devam ediyordu... «Kadında bir kaş var... Boyadan ibaret...» «Bir göz var.. Öbürü başka yerde..» «Kadında bir bacak var.. Ötekisi topal!..» Birden doksan derece döndü Kılıbık Nuri. Bu söyledikleri şaka imiş... Bana öyle bir kadın bulmuşlar ki... Sultanlara lâyıkmış. Demek ki.. Tam bana göre, arkadaş!. «Eee.. Sonra ne oldu?.. Buldukları o kadınla evlendin mi?»

«İstersen evlenme... Kadın tam bana göre imiş gerçekten.. İsmi Sultan... Senin anlıyacağın: Nuri'nin beslemesi Sultan'la evlendim.

«Peki, senin Sultanlığın ne oldu?.. Ondan ne haber?..»

«Ne olacak?.. İnsanın bir kere adı çıkmasın... Çıkar dokuza, inmez sekize... Sabık bir Sultan olarak hüküm sürüyoruz ama, arkadaşlar arasında eski itibarım kalmadı!..

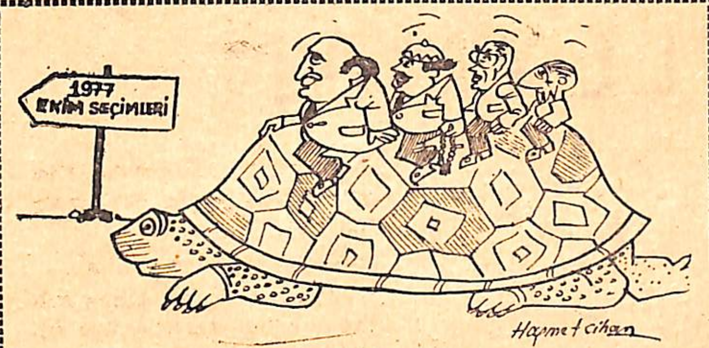
Trabzonspor Nasıl Tur Atlar?

TRABZONSPOR liverpool'da alacağı her türlü beraberlik ve tek farklı yenilgilerle (2-1, 3-2, 4-3) tur atlayacaktır. Bu hesaplar kuşkusuz doğru. Bu durumlarda Trabzonspor tur atlar elbette!.. Hele bir de topun yuvarlak olduğunu hesaplarsak... Neden hesaplamayalım?.. Gelin hep beraber... Bir - sıfırın duygusallığı içinde topu liverpool kalesine dört - beş kez yuvarlayalım... Durum: Dört - sıfır... Liverpool kalesine dört defa giren top zaten zevkten dört köşe olacaktır... Mesele bitmiş.. Trabzon tur atlamıştır. Öyle ya... Zevkten dört köşe olan topu gelsinler de Trabzon kalesine yuvarlasınlar bakalım... Tamam beyler, bu iş burada biter.. Trabzon tur atlar!...

Banka soyan gencin cebinden sadece 25 kuruş çıktı!

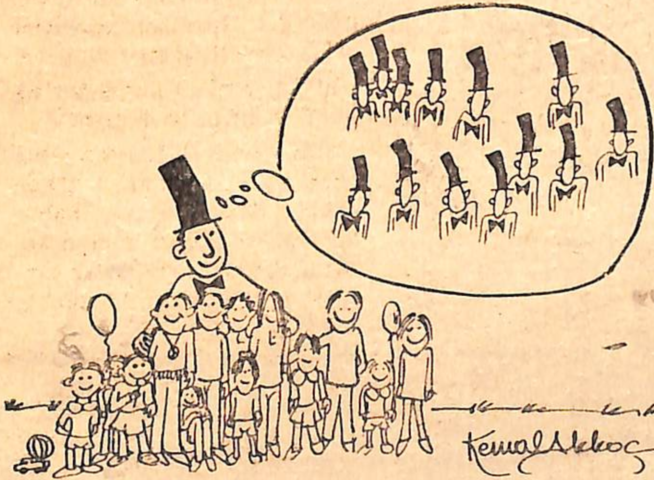

Yazısız
(Haşmet CİHAN KIRKLARELİ)

SÖZLER VE ANLAMLARI

* İşim başımdan aşmış. Bir de senin yükünü mü çekeceğiz? CIMBIZ
* Tükürük saçarak konuşma be adam! — MİKROFON
* Ateşin yükselmiş. Bir doktora görünsen iyi olur. SİGARA TABLASI
* Şu pahalılıkta yuvarlanıp gidiyoruz işte. — TOP
* Alt kattakilerle pek geçinemiyorum. — TAKUNYA
* Şu günlerde benden doğrusu kalmadı. — CETVEL
* Bu hayat çekilirmi be?! — LOKOMOTİF
* Amma yağcı adamsın be. — TAVA

M. Cemal ARIĞ
Barış Apt. Kat: 4, Daire 83 Trabzon Cad. — K. MARAŞ

— Bir Milletvekilinin 13 çocuğu var —
(Kemal AKKOÇ)

DÜNYA'YA TAPANLAR

Servet içinde yüzenler
Şehvet peşinde gezenler
Şöhret uğrunda azanlar
Çağımızın insanı bunlar...
Yemez, yedirmez, artırır
Yalan dolanla başkasını batırır
Borcunu yığar yığar üstüne oturur
Çağımızın insanı bunlar...
Açılır, soyunur çırılçıplak
Sürünür yüzkarası avuç avuç,
parmak parmak
Lüks, ihtişam içinde hızlı yaşamak
Çağımızın insanı bunlar...
Yan yatan, çamura batanlar
Aşk dağıtan, etini
Ayvayı yiyen, salkımı yutanlar
Çağımızın insanı bunlar...

Rifat GÖKÇEN
Dörtyol Acıbadem Caddesi 33/6
KADIKÖY — İSTANBUL

VARDİYA

Genç kız sekiz saat durakta durup randevusuna bir türlü gelmeyen Sevgilisine nihayet kızarak dokuzuncu saatın başında eve dönmeğe karar vermişti. Geri dönmek için birkaç adım attı ki arkasından biri ona: «dur!» diye seslendi:

Bu sesin geldiği tarafa bakan genç kız gördü ki sevgilisi ona doğru geliyor. Lâkin beklemekten bıkan genç kız, Sevgilisine:

— «Benim Vardiyam doldu. Bekleme nöbetini sana devredip ben eve dinlenmeğe gidiyorum!» diye diye bağırıp yoluna devam etti..

B. IŞIK
Yeşilyurt — İSTANBUL

MASUM

Suçlu kendini savunuyordu:
— «Beş yıldır hiç bir kötü hareketim olmadı. Polisten ve savcılıktan sorabilirsiniz, hakim bey.»
Hakim :
— «Bu süre içinde neredeydin.»
Suçlu boynunu bükerek:
— « Cezaevindeydim ve daha dün tahliye edildim!

Attilâ UÇAR
Kılıç Aslan Mah. Sivas Cad. Damla AP. No. 56/6
KAYSERİ

TİTRETİR

İki kiracı konuşuyorlardı:
— «Kim şu iri yarı adam?»
— «Bütün apartman sakinlerini tir tir titretir bu canavar.»
— «Neresinden korkuyorsun belalı bir adammı?»
— «Ne korkması birader, bizim apartman sahibidir. Kışın kaloriferi az yaktığı için bizi titretir.»

Attilâ UÇAR
Kılıç Aslan Mah. Sivas Cad. Damla AP. No. 56/6
KAYSERİ

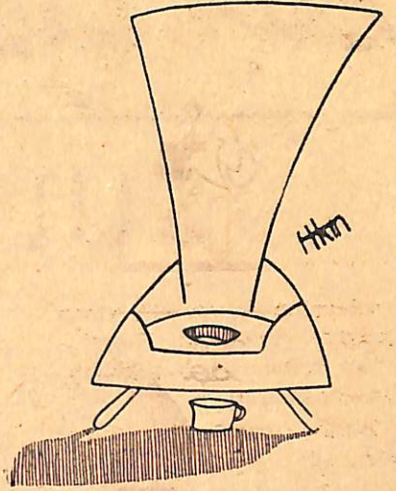
İNSAN KILÇIĞI

Yeni erler eğitim görüyordu. Üsteğmen karadenizli ere insan iskeletini göstererek «Bu nedir dedi» Er «insan kılçığıdır efendim..»

Kadir TAVŞAN
Ertuğrulgazi Mah. Yıldırımlar Sok. No. 42 — ESKİŞEHİR

(Mustafa BORA — Yeşildere/İZMİR)

— Gübre fabrikaları açılacak —
(Akın ÖNDER — ANKARA)

UĞRUNA YILLARIMI TÜKETTİM

Petrol gözlü Nükhet'im;
Eski diye ceketim,
Yok yanında kıymetim.
Uğruna yıllarımı tükettim,
A nankör;
Sana bir oyun oynayayımda,
Nasılmışım gör...

Veysel KARASOY
PTT Memuru
Bostanlı — İZMİR

İLERİ GÖRÜŞ

Hocamız coğrafya dersinde Lodos poyraz, karayel, meltem, alize, rüzgârlarının bütün özelliklerini uzun uzun anlatmıştı.

Derken bizim dersi anlayıp anlamadığımızı öğrenmek için arka sıralarda dalga geçen uzun Hasan»a sordu:

— Geçen gün vapurla Kadıköy'e geçiyordum. Kapı açılınca birden yanağımda sıcak tatlı bir okşama hissettim. Neydi hiç düşünmeden cevap verdi:

— Bilet kontrol eden memurun eliydi herhalde hocam!.

Hamit ÇIRBIN
Ertuğrulgazi Mah. Melek Sok. No. 14 ESKİŞEHİR

GÜL

Karısı çok güzel fakat hırçın ve huysuz olan bir adama:
— Uzun etme dediler. Gül gibi karın var.
Adamcağız içini çekti:
— Doğru dedi. Dikenleri zehirli bir gül.

Hilmi KURAN
Kiramettin Mah. Basmacı Sok. No: 61 — MUĞLA

İSTİKBÂL

İki çocuk sokakta konuşuyordu. «Söyle bakalım baban doğum gününde sana hangi hediyeyi aldı.»
— Her zamanki gibi bir balonla bir sapan.
— Neden aynı şeyi alır baban
— Camcı dır da...

Kadir TAVŞAN
Ertuğrulgazi Mah. Yıldırımlar Sok. No. 42 — ESKİŞEHİR

Bizim Mahalle

Aydın Aliustaoğlu

Şaziye koca sınavını başlattı. Ve ilk Soruyu sordu.

SEVGİLİ KOCAM OLACAK DAMAT ADAYLARI! SİZLERE İLK SORUMU SORUYORUM: İKİ KERE İKİ KAÇ EDER? (Soru mu bu yani)

DELİ BU KARI! BÖYLE BASİT BİR SORUYLA ALAY EDİYOR BİZİMLE!

LÖ APTAL BU MADAM! DÖ DE FA DÖ KATR EDER BE YAVU!

Bu kolay sorunun cevabı teker teker verilmeye başlandı.

6 EDER

5 EDER

3,5 EDER

3,9 DUR BAYAN

Hayret Herkes ayrı ayrı türlü çeşitli Cevap Vermişti

ULAN DAMAT ADAYLARI! SİZ M.C HÜKÜMETİNİ BİLE GEÇTİNİZ BE!

ÇEKİN GİDİN HEPİNİZ BURADAN! ARİTMETİKTEN ÇAKTINIZ! HESAPSIZ KOCANIN MASATSIZ VÜCUDU OLUR! SİZDEN OLSA OLSA MALİYE BAKANI OLUR!

REZİL OLDUK BE! KARI BİZİ ALTETTİ! ŞAZİYE KAÇTI ELDEN, REZİL OLDUK TEMELDEN!

DAMAT Adayları mahcup bir vaziyette sınav salonunu terk ettiler.

Sınavzedeler dışarı cıkınca bir de ne görsünler El-Sülman-ül Petrol Şaziye'nin kapısına gelip dayanmıştı

ESSAMU ALEYH KUM! EL PETRUL YEL ŞAZİYE! NAMZET-ÜL DAMADİ!

PETROL

Evet Sayın Okuyucular, Petrol imparatoru EL-Sülman Ül-Petrul Şaziyenin evlenmek istediğini duymuş, Arabistanya'dan azimet eyleyip damat olmak için «BİZİM MAHALLE»ye gelmişti.

5

Aydın

RÜYA TABİRLERİ

KOLTUK : Rüyanızda koltuk görürseniz sakın başa geçeceğim, iktidar olacağım diye sevinmeyin. Çünkü rüyalarınızı süsleyen o koltuğu gerçek yaşantılarınızda size bir türlü vermek istemeyecekler. Yetkili kurullarla görüşme, temas, mebus pazarı, koalisyon, ortaklık, öküz öldü, ortaklık öldü derken başınız iyice şişecek, hükümet bunalımını çözeyim derken bizzat kendiniz bunalımın içine düşmüş lacaksınız. Onun için gelin, vazgeçin bu işten. «Aman rüyamda koltuk görmeyeyim» diye Tanrıya dua edin.

ODUN VE KÖMÜR : Rüyanızda odun, kömür görürseniz sevinin ve fırsat düşmüşken bol bol yakıp ısının. Uyanınca ayni zevke erişemez ve dizlerinizi döversiniz. Bizden hatırlatması.

SİGARA : Rüyanızda sigara, özellikle filitreli sigara görürseniz hemen birkaç paket alıp yastığınızın altına saklayın. Geç kalırsanız rüyasında filitreli sigara gören başkaları tarafından sigaralar bitirilir, hava alırsınız.

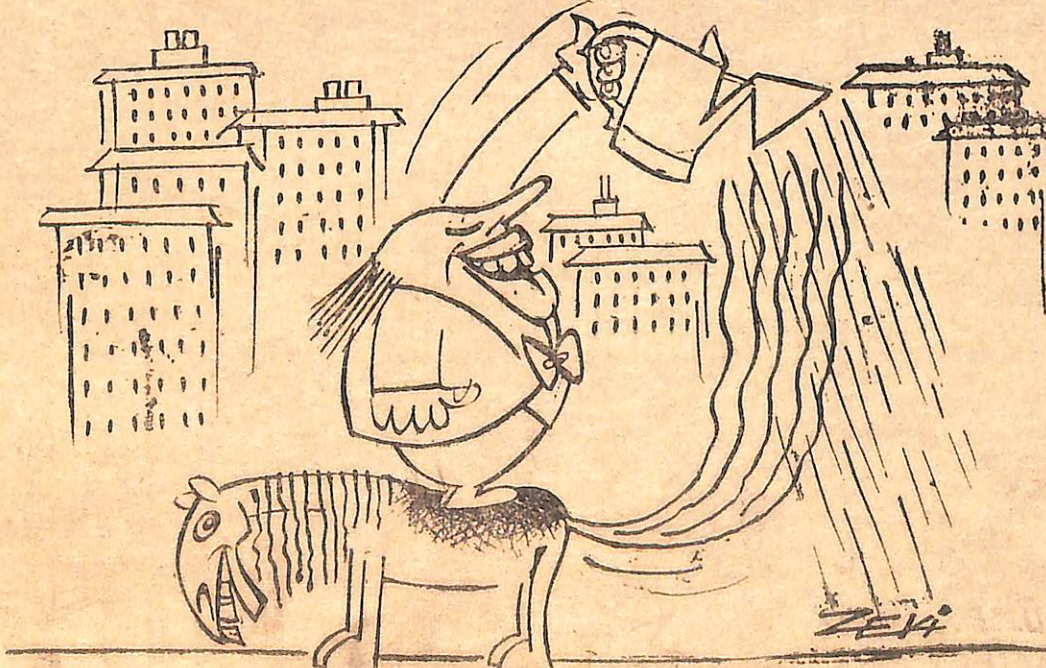
EV : Eğer bir eviniz yoksa kiracıysanız ve rüyanızda ev, apartman dairesi, gecekondu, gündüzkondu, villa, köşk, saray gibi konutlar gördüyseniz hemen büyük bir sevince kapılıp «Rüyalarım gerçek mi olacak yoksa?» diye sevinmeyin. Belki ev sahibi kirayı arttıracaktır, haberiniz olsun da ona göre tedbir alın.

PARA : Rüyanızda para gördünüzse ya elinize para geçecek ya da avucunuzdaki paralar uçacak demektir. Hangisinin olacağını merak ediyorsanız söyleyelim. Eğer bu rüyayı gördüğünüz sırada ay başıysa elinize para geçecek, ay sonuysa paralar suyunu çekecektir. Alacaklıysanız borçlu borcunu verebilir ama uzak bir ihtimal bu. Şimdi hangi borçlu borcunu hemen veriyor. Uçan kuşa borcu var insanların. Sizin borcu ödemeye sıra bir türlü gelmez. Hele biraz yumuşak tabiatlı, yufka yürekliyseniz...

Ama borçluysanız, kapıları sımsıkı kapatın hemen uyanınca. Çünkü alacaklı alacağını istemeye gelebilir. Verecek param yok ki demeyin, malınızı mülkünüzü haczettirebilir. Malım mülküm yok ki demeyin sizi iç çamaşırlarınıza dek soyarak borcunu tahsil edebilir.

ANKARA : Rüyanızda Ankara'yı gördünüzse hemen külâhınızı göğe atarak «Acaba başıma devlet kuşu mu konacak, bana milletvekiii, senatörlük mü teklif edecekler?» Diye sevinmeyin. Yaşantılarınızın havası Ankara'nın havası gibi kirlenebilir. Haliniz duman olur, ağzınızın tadı kaçar, betiniz benziniz uçar. Ona göre, ayağınızı denk alın, rüya görmemek için gözlerinizi kapayın.

İSTANBUL : Şimdi rüyamızda İstanbul'u görsek de mi sevinmeyelim diye sormayın. Sevinin, sevinin ama sevinmeden önce biraz düşünün. Belki yaşantılarınız da İstanbul trafiği örneği arap saçına dönebilir. İstanbul'un adı var, şanı şerefi var, boğazı, balığı var amma velakin lodosu, kazığı, karı, çamuru, yağmurlu havalarda taksiye dönüşen dolmuşu var. Bunları da unutmayın. Eğer gülü seven, dikenine katlanır diye hepsini de göze aldınızsa buyurun, hayrını görün. Ama İstanbul'un iyi, güzel yerlerini size vermezler, Taşlıtarla'ya, Gültepe'ye razı olun. Ne o, beğendiniz mi? Ekmek taştan nasıl çıkarılıyor, yolu bozuk, suyu kesik yerlerde nasıl yaşanılıyor, bir de onlara sorun.

«Demirel'e göre, A.P. gelişip, büyüyor...»

Nereye Gidiyoruz

Erhan Tığlı

LEVENT KEREVİT: Sizi bilmem ama ben yakında gene İsveç'e, Norveç'e gidiyorum. Bu arada sosyalist enternasyonale de gitmek istiyorum. Yakında

da tek başımıza iktidara gidiyoruz. Şu anda kara günler yaşasak bile umutluyuz. Yarınlar bizim. Ak günlere gidiyoruz. Bizim başka bir yere gittiğimizi söyleyenler yanılıyorlar.

KÜHEYLAN SEMİZEL: Bir yere giden mi var? Bir yere giden varsa gider. Ben gitmiyorum. Gece, gündüz milletimin hizmetindeyim. Komünistlerin peşindeyim. Solcular Moskova'ya gidiyorlar, sağcılar Medine'ye, Mekke'ye. Gitmiyorlarsa gitsinler. Yoksa büyük Türkiye kendilerine dar edilecektir. Hepsi de mobilya fonundan yabancı ülkelere gönderilecektir. Onun için biz göndermeden bir an önce kendi kendilerine tıpış tıpış gitsinler. Bu kadar giden olursa yollar aşınır mı diyorsunuz? Beni güldürüyorsunuz. Yürümekle yollar aşınmaz, uyuz olmayan kaşınmaz.

ALİ DUMAN: Enflasyona gidiyoruz kardeşim. Halimiz duman. Havada bulut yok, bu ne dumandır demeyin. Hem bulut var, hem yağmur, kar. Dumanlı havayı pek seven kurtlar durmadan uluyorlar. Yoksula hepyek, zengine düşeş geliyor kahpe zar. Elle sarmaş dolaşken, bi-

ze bir tebessümü bile çok görüyor sevgili yâr. Amcası, dayısı olanlar geziyorlar bar bar, bizim gibi gariplere geliyor dünya dar...

FATMA AÇÇIBLAK: Pazara gidiyorum kardeşim. Ucuzluk pazarına. Malın en ucuzunu arayıp bulabilmek için canım çıkıyor her gün. Sebzeleri alıp pirinç kuyruğuna gidiyorum. Oradan kasaba, oradan eve. Eve gelince bitiyor mu çilem? Yoo! Çamaşır, bulaşık, yemek derken bitiyorum. Ah bir başımı alıp uzak diyarlara gitsem!..

SELİM ŞENAL: Sigara kuyruğuna gidiyorum ağabey. Filitreli sigara dağıtacaklarmış bugün. Çabuk sıraya girebilsem de birkaç paket alabilsem.. Onun için beni fazla meşgul etmeyin de hava almayayım. Bu günümü sırf bu işe ayırdım. Haydi eyvallah!.

NERİMAN (NERİ) SÜSLEN: Berbere gidiyorum şekerim. Oradan terzime gideceğim. Akşam da bir baloya gideceğiz, eğleneceğiz arkadaşlarla birlikte. Başka bir yere gittiğim yok!

TALAT TOPLUM: Evet, nereye gidiyoruz? Gençler birbirini öldürüyor. Pahalılık almış başını gidiyor. Meclisler iyi çalışmıyor. Grevler, lokavtlar birbirini izliyor. Kimse sorumluluğu üstüne almıyor. Herkes birbirini suçluyor. İleriye gitmemiz, çağdaş uygarlık düzeyine erişmemiz gerekirken yerimizde sayıyoruz. Bu gidişe bir dur diyen yok. Memleketi geriye götürmek isteyenler çok. Bu gidiş, iyi gidiş değil.

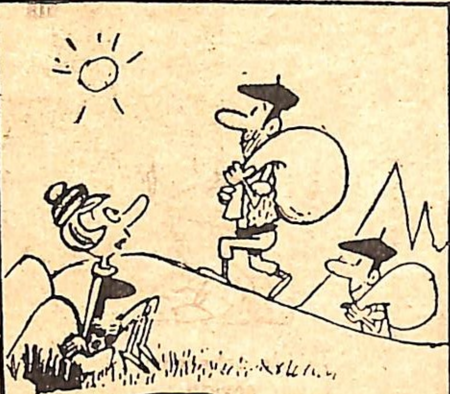
AYNUR SOYUNUK: Randevuya gidiyorum. Bi recisör beni artiz yapacak. Geçenlerde garson yer diye bir yerde yapıyordu ama karısı geliverdi de provalarımız yarıda kaldı.

SEYFETTİN YERBAKAN: Selamete gidiyoruz inşallah. Selamet bir çığ gibi büyüyor maşallah. Dağlar taşlar selâmete yöneliyor. Motor, tank fabrikası açmaya gidiyoruz. Az gidiyoruz, uz gidiyoruz, dere tepe düz gidiyoruz. İktidara muktedir olmaya gidiyoruz. İmamları çoğaltarak manevi kalkınmaya hız veriyoruz. İşimizi biliyoruz.

Erhan TIĞLI

Dünya Karikatürleri

SOYGUN OLAYLARI

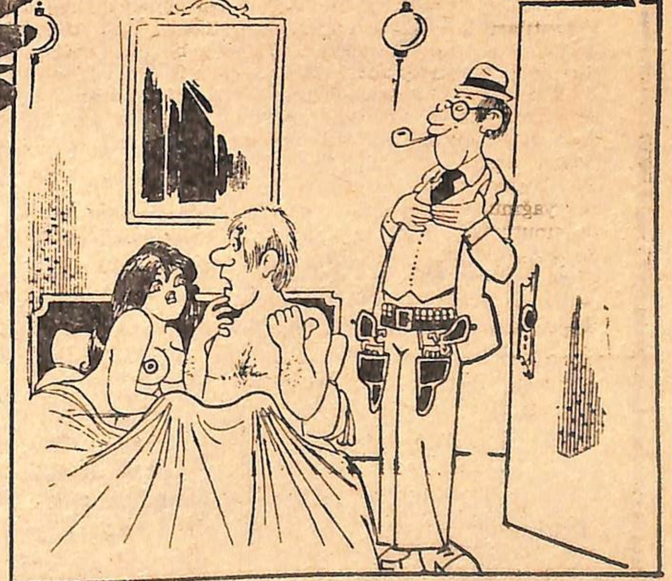

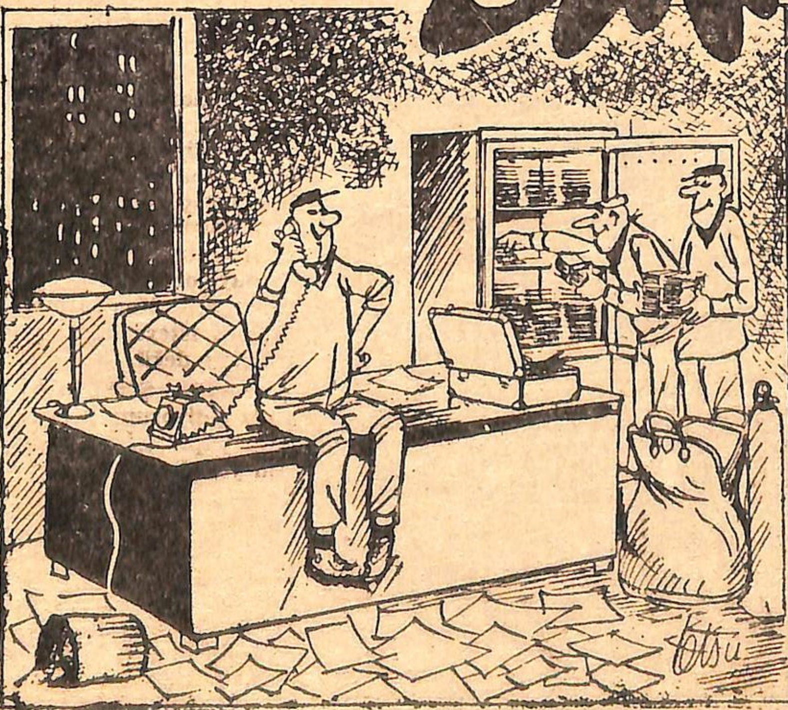
YAZILI

PROFESÖR PARA YATIRACAK!.. SONRA GERİ GETİRECEĞİM KASAYI... KORKMAYIN!

-SOYULDUN DEMEK İSTİYOR... KOCAM, PARANA VE ELBİSELERİNE EL KOYMUŞ!...

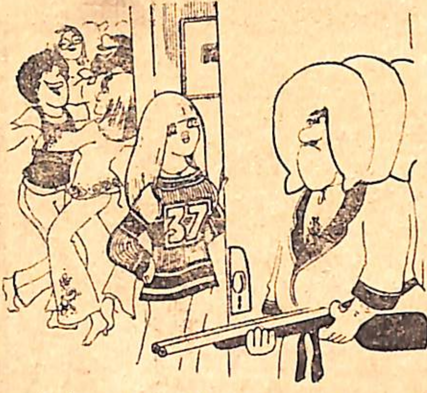

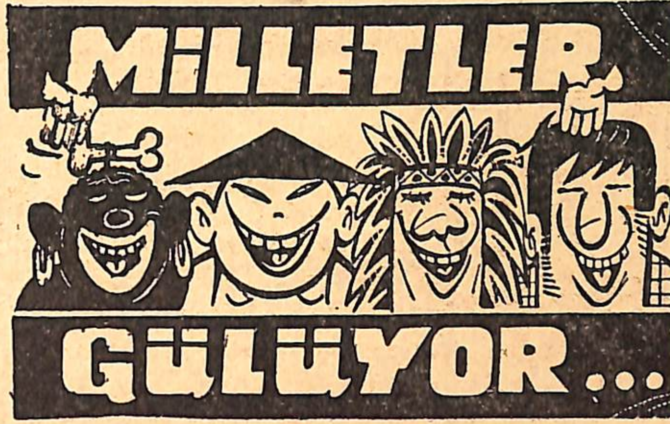
-PARALARI ÖYLE GÜZEL İSTİF ETMİŞ Kİ, ADAM (İSTİFÇİ) GALİBA!..

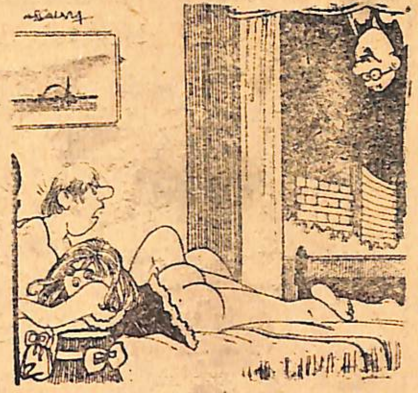
-PARALAR BU KADINDA OLSA GEREK!

— Oh, sizde eğlenceli partileri sevmeyen bir kafa var!

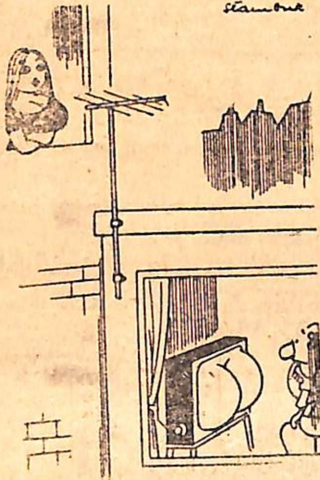

— Bu herif artık, canımı sıkmağa başladı. Her seferinde bizi kutlamaya geliyor!...

EBEDÎ İKAMET

— Alo, Bay Can oradamı?
— Hayır efendim, yoklar.
— Gelirse çok kalırmı?
— Kıyamete kadar...
— Anlamadım... Pardon, orası neresi?
— Büyük mezarlık efendim.

Yazısız

CİMRİ

Londraya gelen İskoçyalı, parasız muayene eden devlet hastahanelerinden birine giderek operatöre:
— Sol kolumu kesiniz doktor, dedi.
ayretle sordu doktor:
— Neden?
— Eldivenimin tekini kaybettim de...

MARİFETLİ AYNALAR

Adam, bir sürü elbiseyi giyip çıkaran şişman karısına şefkatle baktı:
— Bundan sonra kendini ince göreceksin, hiç üzülme karıcığım, dedi.
Kadın sevinçle sordu:
— Aman, nasıl?
— İnsanı ince gösteren aynalardan yarın bir kaç tane satın alarak evin her tarafına koyacağım.

ÜÇ ENGEL

Ünlü bir aktör televizyon programında seyircilerine anlatıyordu.
— Hayatta mücadele ettiğim üç büyük engel vardı, dedi. Yazı, kaynanam ve karım. Modern hayat beni birincisinden kurtardı, daha doğrusu kısmen kurtardı. Ölüm, kaynanamdan tamamen kurtardı. Ama evlilik... Ne yazıkki beni üçüncüsüne zincirle bağladı.

İŞLEK DÜKKÂN

Babacan bir taşralı, Paris sokaklarında dolaşırken, boş bir dükkânda iki kişinin konuştuğunu görünce, merakla içeri girdi ve:
— Pardon mösyö, siz burada ne satarsınız? diye sordu.
Aksi biri olan dükkân sahibi:
— Eşek satarız! Bir diyeceğiniz mi var? Cevabını verdi.
— Oh, oh, ikinizden başka kalmadığına göre işiniz yolunda desenize!.

SALATA

Güneşli bir günde karı koca bir kır lokantasına yemeğe gittiler. Garson yemeklerile beraber bir tabakta yeşil salata getirdi önlerine. O sırada, bir tavuk masa üzerine sıçrıyarak salatayı didiklemeye başladı. Kadın:
— Tavuğunuzun salata yemeği sevdiği görülüyor! diye yerinden sıçrıyarak bağırdı.
Garson: gülümsedi:
— Hayır efendim, dedi, onu salatadan çok içindeki solucanlar ilgilendiriyorda...

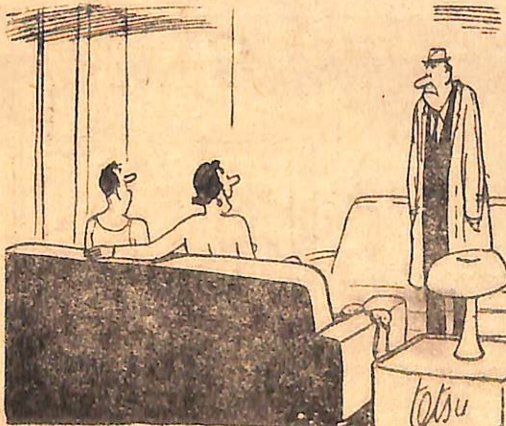
— Onu karısile aldattığımdan şüphelendi, bak saçımı ne hale getirdi!...

UYUR GEZER

Adam, arkadaşının karısına sordu:
— Nasıl, kocan hâlâ uyur gezermi?
Kadın!
— Hayır, artık değil.
— Mükemmel. Demek artık iyileşti.
— Hayır, düştü.

YILDIRIM

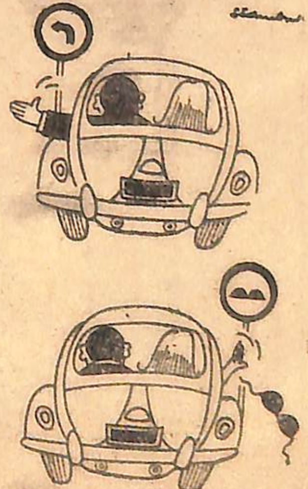
Koca — Karısına:
— Karıcığım oğlumuz yıldırım gibi araba kullanıyor!
— Nasıl şey öyle?
— Nasıl olacak, ağaçlara öyle bir çarpıyorki hepsi yıldırım düşmüş gibi oluyorlar.

— Mösyöyü tanımadın mı plâjda bizim kabin komşumuzdu?...

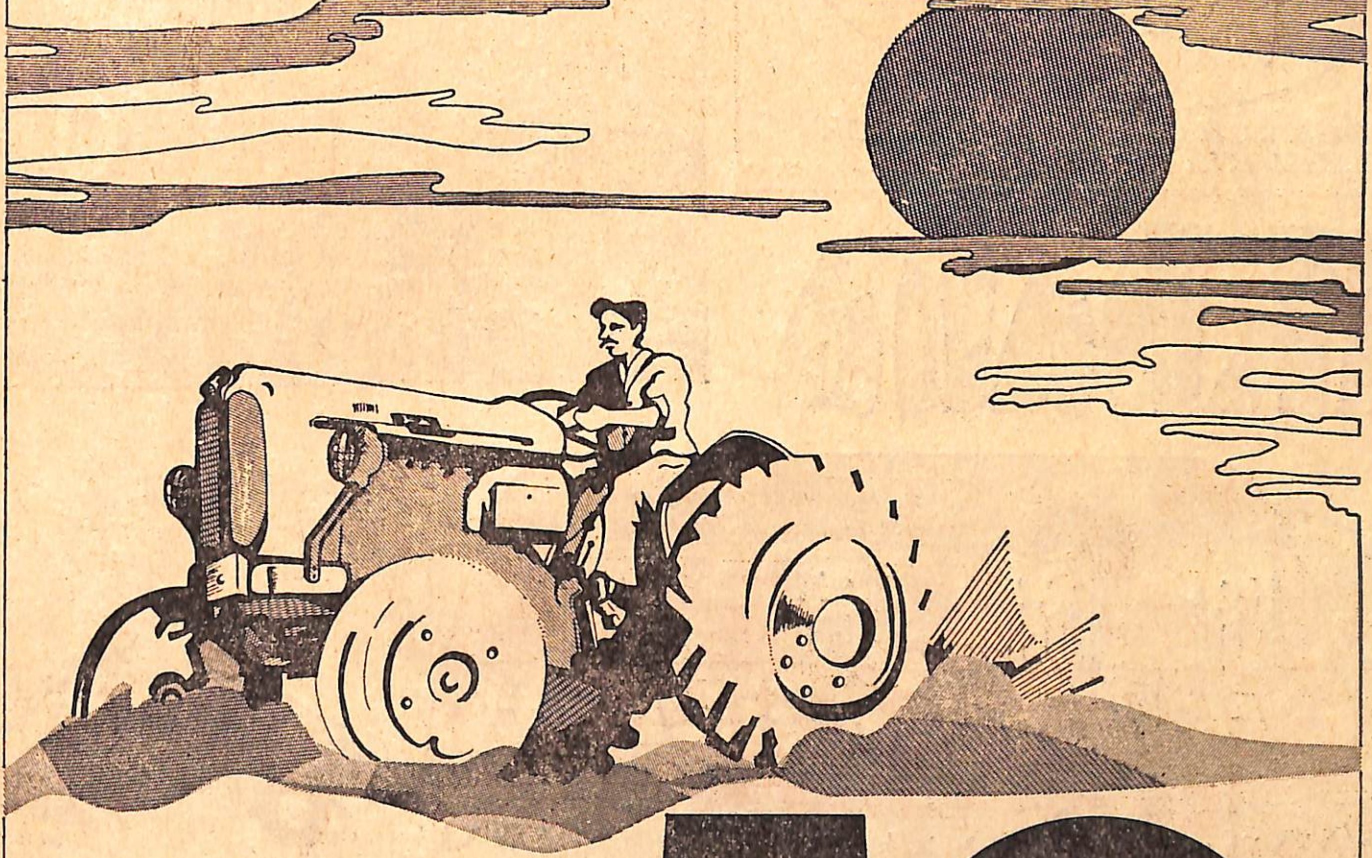
BERBERDE BİR HİPPİ

Saçları upuzun, sakalı karmakarışık bir hippi, bir berber dükkânına girerek bir köşeye oturdu. Sırasını bekledi. Tam sırası gelince, yerini başka bir müşteriye verdi. Biraz sonra, yine sırası geldi, o gene yerini başka bir müşteriye verdi. Ve bu durum akşama kadar sürüp gitti. En sonunda berber hayranlıkla:
— Nezaketinize hayran oldum delikanlı, dedi. Yerinizi sürekli olarak başkalarına verdiniz. Ama artık müşteri kalmadı, koltuğa buyrunda sizide traş edeyim.
Hippi somurtarak:
— Ben traş filan olacak değilim, dedi. Yerimde nezaket olsun diye başkalarına vermedim. Babam beni döğmek için sopayla kovalayıp arıyor... Bir berber dükkânına gireceğimi aklına bile getirmez. Bu nedenden burasını en emin yer olarak gördüğümden gelip oturdum.

Yazısız

YURT EKONOMİSİNİN TEMEL DAYANAĞI

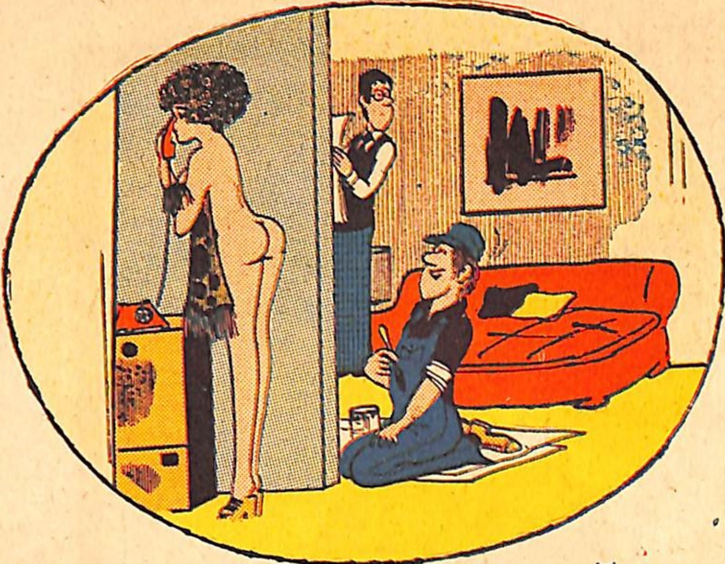
50

milyarı
aşan plâsmanları ile...

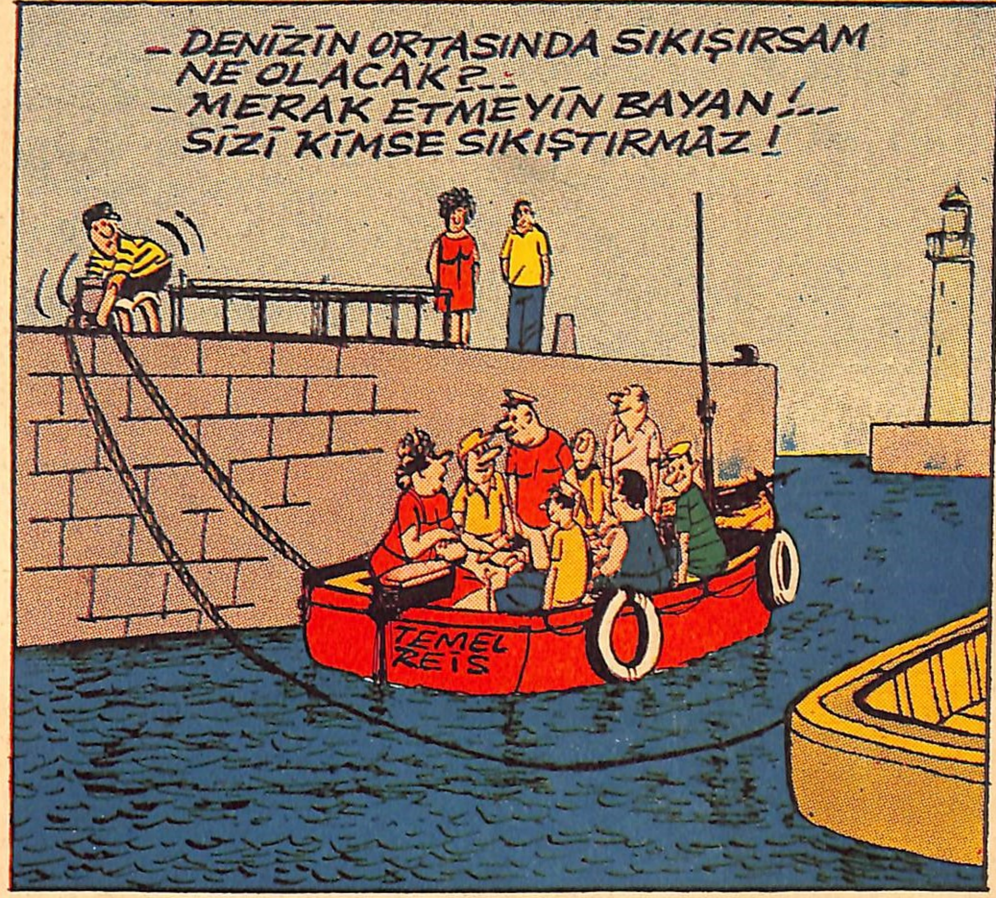
T.C. ZİRAAT BANKASI

CELAL

Basın 60053—20135—97

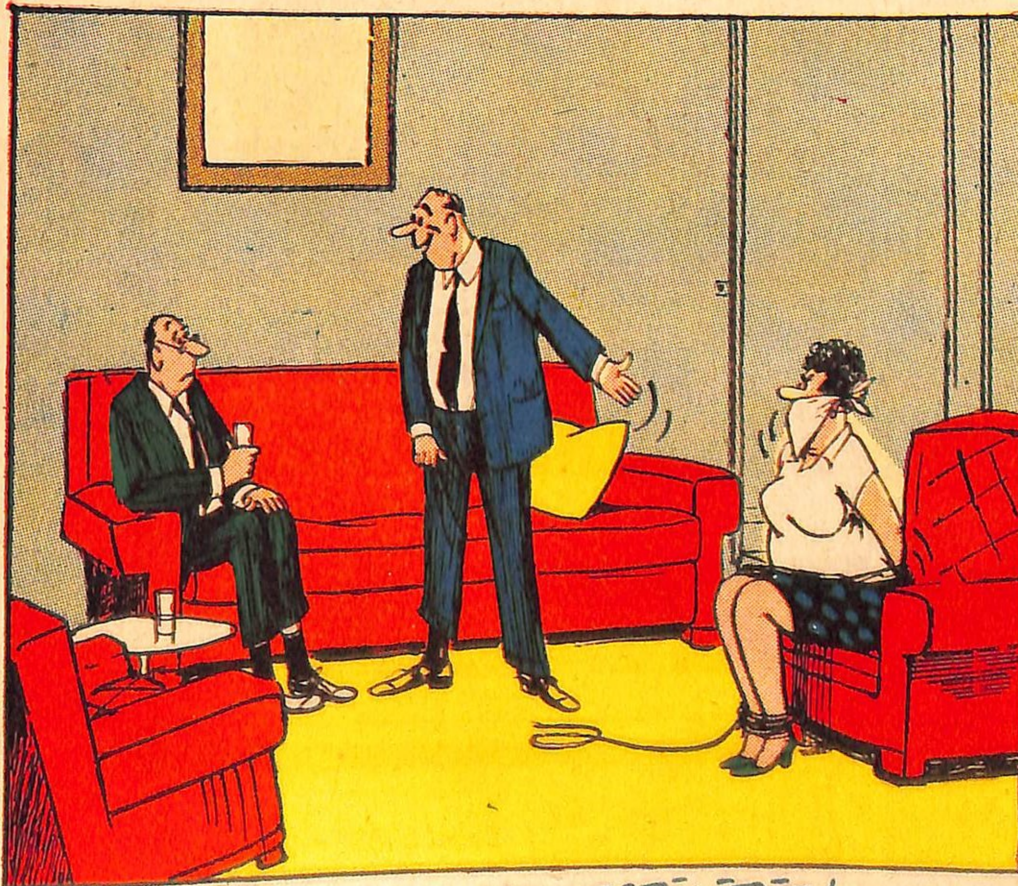

– MODEL – LE ÇALIŞMAK MEĞER NE ZEVKLİ ŞEYMİŞ BE ! ..

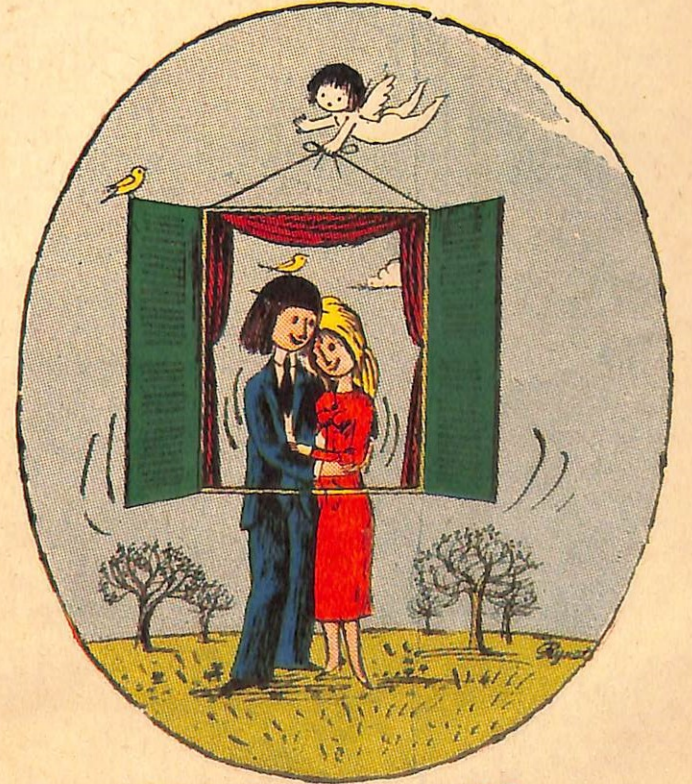

Akbaba

– ŞİMDİ RAHATÇA KONUŞABİLİRİZ ! ..

– KAPA PERDELERİ .. AŞKIMIZ GİZLİ KALSIN !